

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กมล พลวัน. สิทธิมนุษยชนกับสหประชาชาติ. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์บริการเอกสารกรมอัยการ, 2527.
- เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์. คู่มืองานการฟ้องคดีอาญาที่ไม่มีมูลของอัยการในสหรัฐอเมริกา. วารสารนิติศาสตร์ ฉบับที่ 1 ปีที่ 10 พ.ศ. 2521.
- จิตติ ดิงศักดิ์. คำอธิบายประมวลกฎหมายอาญา ภาค 1 ตอนที่ 2. (พิมพ์ครั้งที่ 4 แก้ไขเพิ่มเติม) พระนคร : แสงทองการพิมพ์, 2518.
- ชาตวิทย์ ยอคมณี, "วิธีการเพื่อความปลอดภัย, แนวคิดและข้อสังเกตบางประการ", วารสารกฎหมาย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีที่ 11 ฉบับที่ 2 (2530).
- ชุมพร พลรักษ์. "การละเมิดกฎหมายในสังคมไทย" วารสารทนายความ ปีที่ 15 เล่มที่ 2, สิงหาคม 2516.
- ถนัด คอมันตร์, ดร. คำบรรยายชั้นปริญญาโท วิชาปรัชญากฎหมาย. คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.
- ธานินทร์ กรัยวิเชียร, ศาสตราจารย์. ระบอบประชาธิปไตย. พระนคร : โรงพิมพ์แผนกทหาร, 2518.
- นพพร โพธิ์รังสิยากร. การใช้ดุลพินิจของศาลในการลงโทษ. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต แผนกวิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- ประชาชน วัฒนวานิช. "แนวความคิดเกี่ยวกับการควบคุมอาชญากรรมและกระบวนการ ยุติธรรม" วารสารนิติศาสตร์ ฉบับที่ 2 ปีที่ 9 (2520).
- ไพฑูรย์ คงสมบูรณ์. คำบรรยายการศึกษาระดับปริญญาโท วิชาวิธีพิจารณาความอาญา เปรียบเทียบ. คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- มูรธา วัฒนเขี้ยวกุล. เอกสารประกอบคำบรรยายวิชากฎหมายอาญาเปรียบเทียบ.
แผนกวิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รองพล เจริญพันธุ์. "การใช้ดุลพินิจในกฎหมายเยอรมัน" วารสารนิติศาสตร์ ปีที่ 9
ฉบับที่ 4 (2521).
- วิริยะ เกิดศิริ. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยนิติกรรม สัญญาและหนี้
พระนคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2517.
- สิรินทร์ เจริญวัฒน์, และคณะ. การบังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย. กองคดีวิธีการ
เพื่อความปลอดภัย กรมอัยการ, 2533.
- เสนีย์ ปราโมทย์, ม.ร.ว. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วยนิติกรรม
และหนี้. เล่ม 1 พระนคร : โรงพิมพ์อักษรสาส์น, 2509.
- อมร จันทรสมบูรณ์. กฎหมายการปกครอง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2520.
- อุกฤษ มงคลนาวิน, คร. "ความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน" บทบัญญัติ
เล่มที่ 32 ตอนที่ 1 (2518).
- เอช เออต์. คำอธิบายธรรมศาสตร์ชั้นปริญญาตรีทางนิติศาสตร์. พระนคร : มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์และการเมือง, 2475.
- อภิรัตน์ เพ็ชรศิริ. ร่างประมวลกฎหมายอาญาเปรียบเทียบว่าด้วยโทษและทฤษฎีการลงโทษ
วารสารกฎหมาย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีที่ 3 ฉบับที่ 1.

ภาษาอังกฤษ

- Charles Wegg-Posser. The police and the law. London : Oyez Publishing Limited, 1973.
- Dennis Lloyd. Introduction to Jurisprudence. London : Stevenson & Sons, 1965.
- Fred E. Inbau et.al. Cases and Comments on Criminal Procedure.
- Hazel B. Kerper. Introduction to the Criminal Justice System.
- Kenneth Culp Davis. Discretionary Justice. 2 d, ed.,
Louisiana : Edwards Bros, Inc., 1969.
- Macdonald, J.M. Psychiatry and the Criminal. Illinois : Chales C. Thomas, 1968.
- Marc Ancel. Social defence. London : Routledge & Keagan Paul, 1957.
- Michael Zander. Cases and Materials on the English Legal System.
London : Weidenfeld and Nicolson.
- Scott, P.D. Assessing Dangerousness in Criminals. British Journal Psychiatry 131 (1977).
- Silving, H. Essay on mental incapacity, and Criminal Conduct.
Illinosi : Charles C. Thomos, 1967.
- Stone Julians. Legal System and Lawyers' Reasoning. Stanford :
Stanford University Press, 1964.
- Takeuchi. Introduction to the Japanese Draff Penal Code of 1761.
8 The American Series of Foreign Penal Codes London :
The Eastern Press Ltd., 1964.
- The American Law Institute. A Model Code of Pre - Arraignment Procedure : Proposed official Draft. Philadelphia : The American Law Institute, 1975.

Yale Kamisar, Modern Criminal Procedure : Cases, Comments and Questions. 4th ed. St. Paul, Minn : West Publishing Co., 1974.

Zaim ., Medjati, J.E. Trice and A.A, Dashwood. English and Continent System of Administrative Law. Amsterdam - New York Oxford : North Holland Publishing Co., 1978.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

คดีพิกษาที่เกี่ยวข้อง

คดีพิกษาฎีกาที่ 557/2474 ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า การที่จำเลยตระเตรียมเชื้อเพลิงแล้วนำให้คนอื่นไปวางตามบริเวณบ้านของผู้อื่นแต่ไม่ได้จุด เพราะผู้จุดนทางแก้มบอกว่าตำรวจมา จำเลยจึงสั่งให้ชนกลับ ต่อมาอีก 3 - 4 วัน ก็ทำเช่นเดียวกันอีกแต่ผู้จุดนทางก็แก้มบอว่าตำรวจมาอีก จำเลยจึงให้ชนของกลับ เช่นนี้ ถือได้ว่าการกระทำของจำเลยยังไม่เป็นผิดอันควรมีโทษฐานพยายามตามกฎหมาย เพราะเหตุว่าจำเลยเป็นแต่เพียงเตรียมการจะวางเพลิงไว้พร้อมเสร็จ แต่เหตุกลัดขัดอันจะก่อให้เกิดเป็นไปขึ้นนั้นยังไม่มีและในท้องของโจทก์ก็มีได้กล่าวว่ จำเลยได้ทำผิดฐานพยายามวางเพลิง การกระทำของจำเลยยังไม่เป็นผิดอันควรมีโทษฐานพยายามตามกฎหมาย ที่ศาลชั้นต้นนำให้เรียกประกันทัณฑ์บนไว้จากจำเลยตามมาตรา 30 ำให้จำเลยสัญญาว่าจะประพฤติตนรักษาความเรียบร้อยมิให้เกิดเหตุตลอดเวลา 2 ปี ถ้าผิดทัณฑ์บนให้ปรับจำเลยและนายประกันเป็นเงิน 500 บาท ถ้าหาประกันไม่ได้ให้จำคุกตามมาตรา 31 มีกำหนด 6 เดือน ของกลางให้ริบนั้น ชอบแล้ว จึงพิพากษายืน

คดีพิกษาฎีกาที่ 952/2475 ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า มีผู้จะขอซื้อธนบัตรปลอม จำเลยไม่มีธนบัตรขาย จำเลยจึงเอากะดาษเปล่า ๆ ซ้อนกันเข้าแล้วเอาธนบัตรสีฉบับละ 1 บาท ซ้อนบน 1 ฉบับ ำให้กระดาษเปล่าอยู่กลาง แล้วมัดเป็นปึก ๆ ละ 10 บาท รวม 10 ปึก เพื่อจะขายแก่ผู้ประสงค์จะซื้อธนบัตรปลอม เจ้าพนักงานจับได้เสียก่อนขาย เช่นนี้ เห็นได้ว่าตามพฤติการณ์ที่จำเลยประดิษฐ์ขึ้นเป็นเรื่องหวังผลด้วยกลซ่อนกลในกันและกัน ซึ่งกลนั้นก็ได้แตกสลายสิ้นไปแล้ว หากกรณินจะก่อการร้ายให้เกิดอันตรายแก่ผู้อื่นตามความหมายแห่งมาตรา 30 ำ

คดีพิกษาฎีกาที่ 99/2477 ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า การที่ศาลเรียกประกันทัณฑ์บนตามมาตรา 30 ำไม่ใช่วางใจ ฉะนั้นแม้จะปรากฏว่ จำเลยต้องคดีพิกษาว่า กระทำผิดและถูกต้องโทษทัณฑ์โทษมาไม่เกิน 5 ปี ศาลก็เพิ่มโทษไว้ได้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 765/2477 ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คำกล่าวที่ว่า "บอก ฎออกจากราชการแล้ว ฎตาย มึงต้องตายอ้ายชาติหมา หรือมึงไม่พอใจจะเอาเดี๋ยวนี้อีกเอาอิงคนละที่ก็เอา" "เช่นนี้เมื่อพิจารณาเหตุอันควรแล้ว แสดงให้เห็นว่าจาเลยได้กล่าวเป็นเชิงขวนขวาท รุบคตีไม่พอที่จะฟังว่าจาเลยแล้ว แสดงให้เห็นว่าจาเลยได้กล่าวเป็นเชิงขวนขวาท รุบคตีไม่พอที่จะฟังว่าจาเลยกล่าวแสดงความอาฆาตมาดร้าย นายบอกอันเป็นความผิดดังโรจน์หา "มาตรา 30 แห่งกฎหมายลักษณะอาญาให้อ่านแก่ศาล เมื่อศาลพิจารณาเห็นเหตุอันควรเชื่อว่า ผู้ใดจะก่อการร้ายให้เป็นอันตรายแก่ผู้อื่น ศาลมีอำนาจที่จะบังคับเรียกประกันทัณฑ์บนได้คดีนี้แม้โรจน์หาได้เจาะจงอ้างมาตรา 30 นี้ขึ้นมาจริงแต่โรจน์หาได้บรรยายไว้ในฟ้องถึงการกระทำของจาเลยอยู่ในบังคับแห่งมาตรา 30 นี้ด้วย"

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 191/2478 ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า การที่จาเลยมีสาเหตุกับ บ. อยู่ก่อน จาเลยไปที่บ้าน บ. บ. ไม่ยอมพบจาเลยจาเลย ๗ จึงดำ บ. ด้วยคำหยาบและพูดว่า "พอจะฆ่ามึงเสียในเร็ว ๆ นี้" เห็นว่าคำพูดของจาเลยแสดงอยู่ในตัวโดยชัดเจนว่า จาเลยได้แสดงความอาฆาตมาดร้ายต่อ บ. อันต้องตามข้อบัญญัติแห่งกฎหมายลักษณะอาญามาตรา 30 บัญหาว่าด้วยคำที่จาเลยพูดจะเป็นการแสดงอาฆาตมาดร้ายหรือไม่นั้น เป็นปัญหาข้อกฎหมาย

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 416/2490 ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มาตรา 30 ประสงค์จะป้องกันเหตุร้าย มิให้เกิดขึ้นภายใน 2 ปี การที่ตาเลยกล่าวด้วยคำว่า "มึงเป็นพยานผิดคดีไม่เกิน 10 ปี ออกมาพวกมึงต้องตาย" กำหนดเวลา 10 ปี เป็นกำหนดเวลาชั้นสูงอาจต่ำกว่า 10 ปี เท่าใดก็ได้ จึงเป็นการแสดงอาฆาตมาดร้าย ตามมาตรา 30

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1506/2519 ปิตาททัณฑ์บนไว้ต่อศาล บุตรมาทามิดจีนอีกศาลที่จะปรับตามทัณฑ์บน คือศาลในคดีเดิม ไม่ใช่ศาลที่พิพากษาคดีที่บุตรมาทามิดจีนอีก

คดีอาญาหมายเลขคดีที่ 273/2531 ศาลจังหวัดปทุมธานี

พนักงานอัยการจังหวัดปทุมธานี	โจทก์
ระหว่าง	
นายแอบ แสนดี ที่ 1, นายประสาธ ทันเจริญ ที่ 2	จำเลย

ฐานความผิด จะก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายแก่ทรัพย์สินของผู้อื่น

ข้อเท็จจริง จำเลยทั้งสองได้ร่วมกันปรึกษาวางแผนเพื่อลักทรัพย์ของวัดและบุคคลที่อาศัยอยู่ใกล้เคียง บริเวณวัดบางคูวิน เจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมตัวจำเลยทั้งสองส่งให้พนักงานอัยการ จังหวัดปทุมธานีฟ้องศาลในข้อหา ร่วมกันจะก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายแก่ทรัพย์สินของผู้อื่น ขอให้ศาลสั่งให้จำเลยทั้งสองทักัดกันว่าจะไม่ก่อเหตุร้ายโดยประกันด้วยตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 47 พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2499 มาตรา 7

คำพิพากษา ศาลจังหวัดปทุมธานีพิพากษาเมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2531 ว่า ให้จำเลยทั้งสองทักัดกันว่า จะไม่ก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายแก่บุคคลและทรัพย์สินของผู้อื่นภายในกำหนด 2 ปี โดยกำหนดจำนวนเงินไว้คนละ 2,000 บาท หากไม่ยอมทักัดกันให้กักขังไว้จนกว่าจะยอมทักัดกัน แต่มิให้กักขังเกินกว่า 6 เดือน

คดีอาญาหมายเลขคดีที่ 2422/2533 ศาลอาญา

พนักงานอัยการ กองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัย กรมอัยการ	โจทก์
ระหว่าง	
นายเสงี่ยม เปรมปรี	จำเลย

ฐานความผิด จะก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายแก่บุคคล หรือทรัพย์สินของผู้อื่น

ข้อเท็จจริง จำเลยซึ่งมีประวัติเคยกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน และการสืบสวนของเจ้าหน้าที่จำเลยมักเข้าไปในสวนจตุจักร วนที่ ๆ มีเด็ก ๆ มาหาซื้อสัตว์เลี้ยง และข่มขู่เด็กว่าจำเลยเป็นตำรวจมาสืบจับเด็กลักเงิน ขอดูเงินและเอาเงินเด็กไป ต่อมาเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2533 จำเลยได้เข้าไปหา เด็กชายรม วรานนท์ ซึ่งมาหาซื้อปลากอดคอก เด็กชายรม และบอกว่า จำเลยเป็นตำรวจ ถามเด็กชายรมว่ามากันกี่คน มีเงินเท่าใด เด็กชายรม ว่ามาคนเดียวจำเลยก็ว่าแถวนี้ไม่มีเด็กชอบขโมยของ และถามเด็กชายรมว่ากระเป๋าสตางค์เงินสีอะไร เด็กชายรมควักกระเป๋าสตางค์ให้ดูและให้ดูเงินว่ามีห้าสิบบาท จำเลยเห็นเป็นเงินน้อยจึงปล่อยเด็กชายรมพอดี เจ้าหน้าที่ตำรวจเห็นเข้าจึงจับกุมตัวจำเลยดำเนินคดีข้อหากระทำความผิดทรัพย์สินส่งให้พนักงานอัยการฟ้องคดี แต่พนักงานอัยการเห็นว่าจำเลยยังไม่ได้ลงมือกระทำความผิดฐานกระทำความผิด แต่การกระทำของจำเลยเป็นการจะก่อเหตุร้ายทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น จึงสั่งไม่ฟ้องฐานกระทำความผิดและให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาแก่จำเลยว่าจะก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 46 และพนักงานอัยการได้ฟ้องจำเลยต่อศาลในข้อหาจะก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น ขอให้ศาลสั่งให้จำเลยทักถ่วงโดยกำหนดจำนวนเงินไม่เกินกว่า ห้าพันบาท ว่าจำเลยจะไม่ก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่นตลอดเวลาที่ศาลกำหนดไม่เกินสองปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 46 และพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2499 มาตรา 7

คำพิพากษา ศาลอาญาได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ 18 เมษายน 2533 ว่า "ให้จำเลยทักถ่วงโดยกำหนดจำนวนเงิน 5,000 บาท ว่าจำเลยจะไม่ก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น ตลอดเวลา 2 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 46 หากไม่ยอมทักถ่วงให้หักจึงจนกว่าจะทักถ่วงแต่ไม่เกิน 6 เดือน

คดีอาญาหมายเลขคดีที่ 2007/2534 ศาลอาญา

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด (กองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัย) โจทก์
ระหว่าง

นายสมพงษ์ นุชเจริญ กับพวกรวม 26 คน

จำเลย

ฐานความผิด ร่วมกันจะก่อเหตุร้ายให้เกิดภัยอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น

ข้อเท็จจริง ตามวันเวลาเกิดเหตุ จำเลยทั้ง 26 คน โดยมี มิศ ไม้ เป็นอาวุธติดตัว ได้ยกพวกไปที่คิวจอดรถจักรยานยนต์รับจ้างในเขต สน.คอนเมืองเพื่อเจรจากับผู้คุม คิวรถถ้าไม่ตกลงกันก็จะใช้กำลังทำร้าย แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบเหตุก่อนจึงไปทำการ ปิดล้อมจับกุมตัวจำเลยทั้ง 26 คนพร้อมอาวุธ มิศ ไม้ กล่าวหาว่าจะก่อเหตุร้ายให้เกิดภัยอันตรายแก่บุคคลอื่นหรือทรัพย์สินของผู้อื่น ควบคุมจำเลยทั้ง 26 คน เมื่อวันที่ 26 มีนาคม 2534 เวลา 23.40 น. และทำสำนวนส่งให้พนักงานอัยการ กองคดีวิธีการเพื่อความ ปลอดภัยห้องศาลอาญาขอให้ศาลสั่งให้จำเลยทุกคนทำทัณฑ์บน เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2534 เวลา 16.00 น.

คำพิพากษา ศาลอาญาได้มีคำพิพากษา เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2534 ว่า "ให้จำเลยทั้ง 26 คนทำทัณฑ์บนคนละ 5,000 บาท ว่า จำเลยจะไม่ก่อเหตุร้ายให้เกิดภัยอันตรายแก่ บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่นภายในกำหนดเวลา 2 ปี หากไม่ยอมทำทัณฑ์บนให้กักขังไว้มี ทัณฑ์ 2 เดือน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 46, 47

คดีอาญาหมายเลขคดีที่ 223/2534 ศาลอาญา

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด (กองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัย) โจทก์
ระหว่าง

นายสมชาย ชาภูพวง

จำเลย

ฐานความผิด จะก่อเหตุร้ายให้เกิดขึ้นตายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น

ข้อเท็จจริง จำเลยเคยมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับผู้อื่นในร้านอาหาร ที่องที่ สน.คอนเมือง ก่อนวันเกิดเหตุประมาณ 10 วัน ในวันเกิดเหตุจำเลยพกมีคดาบปลายปืนเข้าไปนั่งรอในร้านตั้งใจว่าถ้าคู่วิวาทจะมาทำร้าย แต่มีพลเมืองดีแจ้งตำรวจ สน.คอนเมือง เข้าทำการจับกุมตัวได้พร้อมมีคดาบปลายปืน กล่าวหาว่าจะก่อเหตุร้ายให้เกิดขึ้นตายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น ควบคุมตัวจำเลยเมื่อวันที่ 5 เมษายน 2534 เวลา 04.00 น. และพนักงานสอบสวน ท้าสนวนส่งให้พนักงานอัยการกองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัยฟ้องจำเลยศาลอาญา ขอให้สั่งจำเลยทัณฑ์บน เมื่อวันที่ 5 เมษายน 2534 เวลา 15.00 น.

คำพิพากษา ศาลอาญาได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ 5 เมษายน 2534 ว่า "ให้จำเลยทัณฑ์บนว่าจำเลยจะไม่ก่อเหตุร้ายให้เกิดขึ้นตายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่นภายในกำหนดระยะเวลาสองปีนับตั้งแต่วันที่ทัณฑ์บนเป็นต้นไป หากผิดทัณฑ์บนให้ชำระเงินต่อศาลครั้งละ 5,000 บาท ถ้าจำเลยไม่ยอมทัณฑ์บนให้กักขังไว้มีกำหนด 2 เดือนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 46"

คดีอาญาหมายเลขแดงที่ 4208/2534 ศาลอาญา

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด (กองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัย) โจทก์
ระหว่าง

นายอดุลย์ หวังนอก กับพวก

จำเลย

ฐานความผิด จะก่อเหตุร้ายให้เกิดขึ้นตายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น

ข้อเท็จจริง ตามวันเวลาเกิดเหตุจำเลยทั้งสองซึ่งมีอาวุธมีคดาบปลายแหลมเป็นอาวุธได้ร่วมกันคบคิดตกลงใจจะใช้มีคดาบดังกล่าวทำร้ายร่างกายบุคคลผู้มีชื่อ ซึ่งจำเลยอ้างว่าขอขมเงินของจำเลยไปที่บริเวณที่จอดรถชานชาลาสถานีขนส่งสายเหนือ โดยจำเลยทั้งสองกำลังออกติดตามค้นหาบุคคลผู้มีชื่อซึ่งอยู่บริเวณชานชาลาดังกล่าว แต่มีพลเมืองดีทราบเหตุ

ตั้งกล่าวจึงแจ้งตำรวจ สน.บางซื่อ เข้าทำการจับกุมตัวได้ กล่าวหาว่าร่วมกันจะก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น ควบคุมตัวจำเลยเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2534 เวลา 22.30 น. พนักงานสอบสวนทาสืบสวนส่งให้พนักงานอัยการ กองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัย ฟ้องจำเลยต่อศาลอาญา ขอให้ส่งจำเลยที่ทัณฑ์บน เมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2534 เวลา 15.00 น.

คำพิพากษา ศาลอาญาได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2534 ว่า "ให้จำเลยทั้งสองที่ทัณฑ์บนว่า จำเลยทั้งสองจะไม่ก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่นภายในกำหนดเวลา 2 ปี นับแต่วันที่ทัณฑ์บนเป็นต้นไป หากผิดทัณฑ์บนให้ชำระเงินต่อศาลครั้งละ 3,000 บาท ถ้าจำเลยไม่ยอมทัณฑ์บนให้กักขังไว้มีกำหนด 2 เดือน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 46 และให้ริบมีคปลายแหลมของกลาง"

คำพิพากษา ศาลอาญาได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2534 ว่า "ให้จำเลยทั้งสองที่ทัณฑ์บนว่า จำเลยทั้งสองจะไม่ก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่นภายในกำหนดเวลา 2 ปี นับแต่วันที่ทัณฑ์บนเป็นต้นไป หากผิดทัณฑ์บนให้ชำระเงินต่อศาลครั้งละ 3,000 บาท ถ้าจำเลยไม่ยอมทัณฑ์บนให้กักขังไว้มีกำหนด 2 เดือน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 46 และให้ริบมีคปลายแหลมของกลาง"

คดีอาญาหมายเลขแดงที่ 4410/2534 ศาลอาญา

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด (กองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัย) โจทก์
ระหว่าง

นายละมัย พิมพ์น้อย

จำเลย

ฐานความผิด จะก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น

ข้อเท็จจริง จาเลยซึ่งเป็นพนักงานประจำรถยนต์โดยสารกรุงเทพ-นครพนม ได้ทะเลาะวิวาทคำต่อกับพนักงานประจำรถยนต์โดยสารคันอื่น ๆ ที่บริเวณลานจอดรถสถานีขนส่งสายตะวันออกเฉียงเหนือ เนื่องจากมีการแย่งผู้โดยสารที่จะเดินทางไปจังหวัดนครพนม และจาเลยได้พูดตะโกนว่า "ถ้าอีกที่โดนกูเสียบแน่" เจ้าหน้าที่ตำรวจ สน.บางซื่อ ผ่านไปประสบเหตุจึงเข้าจับกุมตัว กล่าวหาว่าร่วมกันจะก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น ควบคุมตัวจาเลยเมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2534 เวลา 15.30 น. พนักงานสอบสวนท่าเสาขนส่งให้พนักงานอัยการ กองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัยฟ้องจาเลยต่อศาลอาญา ขอให้ศาลสั่งให้จาเลยทำทัณฑ์บนเมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2534 เวลา 14.00 น.

คำพิพากษา ศาลอาญาได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2534 ว่า "ให้จาเลยทำทัณฑ์บนเป็นจำนวนเงิน 5,000 บาทว่าจะไม่ก่อเหตุร้ายดังกล่าวภายในระยะเวลา 2 ปี"

คดีอาญาหมายเลขคดีที่ 4443/2534 ศาลอาญา

พนักงานอัยการสูงสุด (กองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัย)	โจทก์
ระหว่าง	
นายบัญชา โทมณี	จาเลย

ฐานความผิด จะก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น

ข้อเท็จจริง ก่อนการจับกุมจาเลยได้เกิดเหตุลักทรัพย์ขึ้นในเขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร เจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมคนร้ายฯ ได้ให้การว่าเมื่อลักทรัพย์ได้แล้วจะนำไปขายให้จาเลย ซึ่งตั้งแผงรับซื้อและขายของเก่าอยู่บริเวณทางเดินเท้าวัดมหาธาตุ เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ติดตามไปที่แผงของจาเลยแต่ไม่พบของที่ลักมา แต่จากการสืบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจจาเลยมีพฤติการณ์รับของจากผู้กระทำผิดแล้วขายของนั้นให้ผู้อื่นในราคาถูก ตำรวจ สน.ชนะสงคราม จึงจับกุมจาเลยกล่าวหาว่าจะก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือ

ทรัพย์สินของผู้อื่น ควบคุมจำเลยอยู่ 24 ชั่วโมง แล้วมีประกันตัวไป พนักงานสอบสวนทาสำนวนส่งให้พนักงานอัยการ กองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัยห้องจำเลยต่อศาลอาญาขอให้ศาลสั่งให้จำเลยทัณฑ์บนเมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2534 เวลา 11.00 น.

คำพิพากษา ศาลอาญาได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2534 ว่า "ให้จำเลยทัณฑ์บนว่า จะไม่ก่อเหตุให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่นภายในกำหนดระยะเวลา 2 ปี หากผิดทัณฑ์บนให้นำเงินมาชำระต่อศาลครั้งละ 5,000 บาท หากจำเลยไม่ยอมทัณฑ์บนให้กักขังแทนจนกว่าจะทัณฑ์บน แต่มิให้เกินกว่า 6 เดือน

คดีอาญาหมายเลขคดีที่ 4562/2534 ศาลอาญา

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด (กองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัย) โจทก์
ระหว่าง

นายโคมล สว่างแสง กับพวกรวม 3 คน

จำเลย

ฐานความผิด จะก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น

ข้อเท็จจริง ตามวันเวลาเกิดเหตุจำเลยทั้งสามมีผิดพกปลายแหลมเป็นอาวุธ ได้เข้าไปเฝ้าอยู่บริเวณลานจอดรถวัดช่างแสง เพื่อเรียกเก็บเงินค่าจอดรถเมื่อมีผู้นำรถยนต์มาจอดในบริเวณดังกล่าว หากผู้นำมาจอดไม่จ่ายเงินจำเลยจะใช้มีดพกทาร้ายร่างกาย ซึ่งก่อนหน้าจำเลยทั้งสามได้เคยร่วมกันทาร้ายร่างกายผู้ไม่ยินยอมจ่ายเงิน หรือใช้ของมีคมขูดสิริยนต์เสียหายเป็นประจำ ต่อมาเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมตัวจำเลยทั้งสามได้กล่าวว่า จะก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น ควบคุมตัวเมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2534 เวลา 16.00 น. พนักงานสอบสวนทาสำนวนส่งให้พนักงานอัยการกองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัย ห้องศาลอาญาขอให้ศาลสั่งให้จำเลยทุกคนทัณฑ์บนเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2534 เวลา 15.00 น.

คำพิพากษา ศาลอาญาได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2534 ว่า "ให้จำเลยทั้งสามทำทัณฑ์บนจำนวนเงินคนละ 2,000 บาทว่าจะไม่ก่อให้เกิดเหตุร้ายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่นภายในระยะเวลา 2 ปี สำหรับมีคบบลายแหลมมิใช่ทรัพย์สินอันมีไว้เป็นความผิดเพราะยังไม่อาจถือว่าจำเลยเข้าในการกระทำผิดใด ๆ จึงริบไม่ได้ ยกคำขออุทธรณ์ในส่วนนี้

ครุฑ

คดีหมายเลขคดีที่ 9121/2535

คดีหมายเลขแดงที่ 10402/25..

ศาล _____ แขวงชลบุรี _____

วันที่ 27 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2535

ความ อาญา _____

ระหว่าง

พนักงานอัยการประจำศาลแขวงชลบุรี

โจทก์

นายภูธร อารีพุทธรักษา

จำเลย

ผู้พิพากษาออกนั่งพิจารณาคดีนี้เวลา 9.00 นาฬิกา

นัดฟังคำพิพากษาวันนี้ โจทก์ จำเลยมาศาล

ศาลแจ้งรายงานการสืบเสาะของเจ้าพนักงานคุมประพฤติให้จำเลยทราบ

แล้ว จำเลยไม่ค้าน

อ่านคำพิพากษาให้คู่ความฟังแล้ว./

อ่านแล้ว

(นางสาวนภาพร เขียวพฤษ) บันทึก/อ่าน

 ๖๖๓

 ๖๖๓

 ๖๖๓

 ๖๖๓

พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43 (8), 134, 160 วรรคสาม, 160 ทวิ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จาก 1 เดือน ปรับ 2,000 บาท ตามพฤติการณ์สภาพแห่งความผิดมีลักษณะน่าจะเป็นภัยอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งจำเลยควรสำนึกถึงการกระทำที่ดี แม้รับสารภาพก็ไม่เห็นเหตุลดโทษให้ แต่จำเลยไม่เคยรับโทษจากคุกมาก่อน จึงขอให้โอกาสแก่จำเลยโดยรอกการลงโทษไว้มีกำหนด 1 ปี ปล่อยให้วางข้อกําหนดเงื่อนไขคุมประพฤติภายในระยะเวลาที่รอกการลงโทษ ซึ่งจำเลยจะต้องไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติทุก 3 เดือน และห้ามมิให้ขับรถจักรยานยนต์ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายจากนายทะเบียน นอกจากนี้เพื่อระวังมิให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น จึงให้ทําคําสั่งปรับเงิน 5,000 บาท ว่าจะไม่ก่อเหตุตั้งกล่าวอีกภายในเวลาที่รอกการลงโทษ ไม่ชำระค่าปรับจัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30./

๖๖๓

๖๖๓

๖๖๓

คดีอาญา

คดีหมายเลขคดีที่ 996/2535

คดีหมายเลขแดงที่ 839/2535

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาล _____ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ระหว่าง	{	พนักงานอัยการจังหวัดสุราษฎร์ธานี	โจทก์
		นายสนั่น เอี่ยมนิล	จำเลย

เรื่อง _____ ความผิดที่เกี่ยวกับการก่อเหตุร้ายทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคลอื่น

คดีนี้โจทก์ฟ้องจำเลยรับสารภาพข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2535 เวลากลางคืนหลังเที่ยง จำเลยได้ขู่ข่มขู่ นายโลบิง แซ่เลา ให้นำเงินมาให้จำเลยจำนวน 500 บาท เพื่อจำเลยจะนำไปซื้อสุราดื่ม โดยจำเลยข่มขู่ว่าหากนายโลบิง แซ่เลา ไม่นำเงินจำนวนดังกล่าว จำเลยจะยิงให้ตาย ทั้งนี้โดยจำเลยได้ข่มขู่ นายโลบิง แซ่เลา ให้นำเงินหลายครั้งแล้ว และมีพฤติการณ์เห็นได้ว่าจำเลยน่าจะก่อเหตุร้ายทำให้เกิดอันตรายแก่ร่างกายและชีวิตของนายโลบิง แซ่เลา และประชาชนอื่น ๆ โดยการข่มขู่เรียกเงินเช่นเดียวกับที่จำเลยได้กระทำการคดีนี้อีก เหตุเกิดที่ตำบลคอนสัก อำเภอคอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี

พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 46 พระ
ราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2497 มาตรา 7 จำเลยมีพฤติการณ์ให้
เห็นว่าจะทำอาชญากรรมอันร้ายแก่ผู้อื่นหรือทรัพย์สินของผู้อื่น จึงให้จำเลยทัณฑ์บนว่าจะไม่
ก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่นภายในเวลา 2 ปี ถ้าจำเลย
ก่อเหตุร้ายให้จำเลยชำระเงินครั้งละ 4,000 บาท/

นายสมสันต์ สุภศาสตรสิน

นายเพิ่มศักดิ์ สายสีทอง

อารมย์/พ/ท

ครุฑ

คดีหมายเลขคดีที่ 8564/2535

คดีหมายเลขแดงที่ 8295/2535

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาล _____ อายุ _____

วันที่ 22 เดือน ตุลาคม พุทธศักราช 2535

ความ _____ อายุ _____

ระหว่าง { พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด โจทก์

นายสมชาย แยมพิง ที่ 1, นายสมชาย เนียมสร ที่ 2, นายชัชย

แยมพิง ที่ 3 จำเลย

เรื่อง ร่วมกันจะก่อเหตุร้ายให้เกิดความอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น

โจทก์ฟ้องจำเลยให้การรับสารภาพฟังได้ว่า ด้วยเมื่อวันที่ 21 ตุลาคม 2535 เวลาประมาณ 12.45 นาฬิกา ขณะที่นายพัฒนา เอี่ยมบริสุทธ์ ซึ่งมีอาชีพรับจ้างทำความสะอาด สถานีตำรวจนครบาลเตาปูน และกำลังทำความสะอาดอยู่ในห้องสืบสวนของสถานีตำรวจนครบาลเตาปูน ได้มีนายสมชาย เนียมสร จำเลยที่ 2 อาชีพส่งหนังสือพิมพ์ ให้นำหนังสือพิมพ์มาส่งยังห้องเจ้าหน้าที่สืบสวนสถานีตำรวจนครบาลเตาปูน แต่ไม่พบเจ้าหน้าที่สืบสวน คงพบแต่นายพัฒนา เอี่ยมบริสุทธ์ จึงถามว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจไปไหนหมด นายพัฒนาจึงตอบว่า "ไปข้างนอก เอาหนังสือพิมพ์ให้ไว้กับข้าฯ ก็ได้" แต่จำเลยที่ 2 กลับไม่พอใจ

พร้อมแสดงกริยาโยนหนังสือพิมพ์ไว้บนโต๊ะในห้องสืบสวน และพูดขึ้นว่า "มีอะไรหรือเปล่า" นายพัฒนาฯ จึงพูดตอบไปว่า "ทำไมถึงพูดอย่างนั้น" จ้าเลขที่ 2 กลับพูดขึ้นอีกว่า "เก่งจริงทำให้ใบที่ลิ้นตรงข้างอ่อน" นายพัฒนาฯ ก็ตอบกลับไปว่า "ใครจะไปล่ะ" หลังจากนั้น จ้าเลขที่ 2 ก็ออกไปจากบริเวณสถานีตำรวจนครบาลเตาปูน นายพัฒนาฯ ก็ยังคงทักความสะอาดอยู่ในห้องสืบสวนสถานีตำรวจนครบาลเตาปูน ต่อไป

ต่อมาในวันที่ 21 ตุลาคม 2535 เวลาประมาณ 13.00 นาฬิกา จ้าเลขที่ 2 ได้ย้อนกลับมาที่ห้องสืบสวนสถานีตำรวจนครบาลเตาปูน พร้อมกับนายสมชาย แยมพิทักษ์ จ้าเลขที่ 1 และนายชูชัย แยมพิทักษ์ จ้าเลขที่ 3 และได้มีอาจารย์ร่วมกันจะก่อเหตุร้ายให้เกิดภัยอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น โดยจ้าเลขที่ทั้งสามได้ร่วมกันกล่าววาจาข่มขู่จะทำร้ายนายพัฒนาฯ เอี่ยมบริสุทธิ์ ผู้เสียหาย โดยจ้าเลขที่ 1 กล่าววาจาข่มขู่ผู้เสียหายว่า "เฮีย มีงนักเลงหรือเคี้ยวตะขัวร์ตำรวจเลย" พร้อม ๆ กับที่จ้าเลขที่ 3 ได้กล่าววาจาข่มขู่ผู้เสียหาย โดยพูดเสริมขึ้นว่า "เคี้ยวขกาให้ปากกินนี้พริกไม่ได้เลย" ส่วนจ้าเลขที่ 2 ก็พูดขึ้นว่า "เฮียนี้แหละมันกวนตีน" การกระทำของจ้าเลขที่ทั้งสามดังกล่าวน่าจะก่อให้เกิดภัยอันตรายแก่บุคคล หรือทรัพย์สินของนายพัฒนาฯ เอี่ยมบริสุทธิ์ ผู้เสียหาย

เหตุเกิดที่แขวงบางซื่อ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร

พิพากษาว่าจ้าเลขที่ทั้งสามมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 46 ให้จ้าเลขที่ทั้งสามทำทัณฑ์บนไว้ว่าจะไม่ก่อเหตุร้ายในลักษณะเดียวกันนี้ ภายในเวลา 2 ปี หากผิดทัณฑ์บนปรับครั้งละ 2,000 บาท ถ้าไม่ยอมทำทัณฑ์บนให้กักขังไว้จนกว่าจะทำทัณฑ์บน

นายรัตน กองแก้ว

นางสาวอรุณี กระจ่างแสง

รัตนา พิมพ์/ทาน

ครุฑ

ทัณฑ์บน (ตามมาตรา 46

คดีหมายเลขคดีที่ 8564/2535

แห่งประมวลกฎหมายอาญา)

คดีหมายเลขแดงที่ 8295/2535

ศาล _____ อาญา _____

วันที่ 22 เดือน ตุลาคม พุทธศักราช 2535

ความอาญา

ระหว่าง { พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด โจทก์
 นายสมชาย แยมพิง กับพวกรวม 3 คน จำเลย

ข้าพเจ้า นายสมชาย แยมพิง จำเลยที่ 1

เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย อาชีพ รับจ้าง เกิดวันที่ 10 เดือน

สิงหาคม พ.ศ. 2513 อายุ 22 ปี อยู่บ้านเลขที่ 268 หมู่ที่ -

ถนน - ตรอก/ซอย สุขสันต์ ใกล้เคียง - ตำบล/แขวง บางชื่อ

อำเภอ/เขต บางชื่อ จังหวัด กรุงเทพฯ โทรศัพท์ -

ขอทัณฑ์บนไว้ต่อศาลมีข้อความตามที่จะกล่าวต่อไป

ด้วยศาลได้สั่งมาให้ข้าพเจ้าก่อเหตุร้ายทำให้เกิดภัยอันตรายแก่ บุคคล

หรือทรัพย์สินของ ผู้อื่น ข้าพเจ้าจึงสัญญาว่าจะปฏิบัติตามคำสั่งศาล

ไว้ทัณฑ์บน ไว้ให้ก่อเหตุร้ายตลอดเวลาที่ศาลกำหนดไว้คือ 2 ปี

นับแต่วันที่ 22 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 25 35 เป็นต้นไป ถ้าผิดทัณฑ์บนยอมมาให้

ศาลปรับ ครั้งละ 2,000 บาท ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 46

ผู้ให้คำปรึกษา

(นายสมชาย แยมพัก)

พยาน

(นายเสียง สุวรรณเสน)

เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 6

พยาน

(นางสาวอรรพรรณ มนต์ชัยนทร์)

เจ้าหน้าที่พิมพ์ดีด 2

ครุฑ

ทัณฑ์บน (ตามมาตรา 46
แห่งประมวลกฎหมายอาญา)

คดีหมายเลขคดีที่ 8564/2535
คดีหมายเลขแดงที่ 8295/2535

ศาล _____ อาญา _____

วันที่ 22 เดือน ตุลาคม พุทธศักราช 25 35

ความอาญา

ระหว่าง { พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด โจทก์
นายสมชาย แยมพิง กับพวกรวม 3 คน จำเลย

ข้าพเจ้า นายสมชาย นิยมศรี จำเลยที่ 2

เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย อาชีพ รับจ้าง เกิดวันที่ 27 เดือน

มิถุนายน พ.ศ. 2535 อายุ 20 ปี อยู่บ้านเลขที่ 19/52 หมู่ที่ 6

ถนน - ตรอก/ซอย สะพานไม้ ใกล้เคียง - ตำบล/แขวง บางชื่อ

อำเภอ/เขต บางชื่อ จังหวัด กรุงเทพฯ โทรศัพท์ -

ขอทักทัณฑ์บนไว้ต่อศาลมีข้อความตามที่กล่าวต่อไปนี้

ด้วยศาลได้สั่งมาให้ข้าพเจ้าก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายแก่ บุคคล

หรือทรัพย์ของ ผู้อื่น ข้าพเจ้าจึงสัญญาว่าจะปฏิบัติตามคำสั่งศาล

ไว้ทัณฑ์บน ไว้ก่อเหตุร้ายตลอดเวลาที่ศาลกำหนดไว้คือ 2 ปี

นับแต่วันที่ 22 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 25 35 เป็นต้นไป ถ้าผิดทัณฑ์บนยอม

ไว้ศาลปรับ ครั้งละ 2,000 บาท ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 46

ผู้ให้คำปรึกษา

(นายสมชาย เนิยมศรี)

พยาน

(นายเสียง สุวรรณเสน)

เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 6

พยาน

(นางสาวอรวรรณ มนต์ชัยนันท)

เจ้าหน้าที่พิมพ์ดีด 2

ครุฑ

ทัณฑ์บน (ตามมาตรา 46

คดีหมายเลขคดีที่ 8564/2535

แห่งประมวลกฎหมายอาญา)

คดีหมายเลขแดงที่ 8295/2535

ศาล _____ อาญา _____

วันที่ 22 เดือน ตุลาคม พุทธศักราช 2535

ความอาญา

ระหว่าง { พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด โจทก์
 นายสมชาย แยมพิง กับพวกรวม 3 คน จำเลย

ข้าพเจ้า นายชูชัย แยมพิง จำเลยที่ 3

เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย อาชีพ รับจ้าง เกิดวันที่ 21 เดือน กรกฎาคม
 พ.ศ. 2509 อายุ 26 ปี อยู่บ้านเลขที่ 268 หมู่ที่ - ถนน - ตรอก/ซอย
 สุขสันต์ ใกล้เคียง - ตำบล/แขวง บางชื่อ อำเภอ/เขต บางชื่อ
 จังหวัด กรุงเทพฯ โทรศัพท์ - ขอทัณฑ์บนไว้ต่อศาลมีข้อความตามที่จะ
 กล่าวต่อไปนี้

ด้วยศาลได้สั่งไม่ให้ข้าพเจ้าก่อเหตุร้ายให้เกิดภัยอันตรายแก่ บุคคล
 หรือทรัพย์ของ ผู้อื่น ให้นำทัณฑ์บนไว้ก่อนเหตุร้ายตลอดเวลาที่ศาลกำหนดไว้คือ 2 ปี
 นับแต่วันที่ 22 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 25 35 เป็นต้นไป ถ้าผิดทัณฑ์บนยอมมาให้
 ศาลปรับ ครั้งละ 2,000 บาท ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 46

ผู้ให้คำปรึกษา

(นายชูชัย แยมพิท)

พยาน

(นายเสียง สุวรรณเสน)

เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 6

พยาน

(นางสาวอรรรณ มนต์ชัยนนท์)

เจ้าหน้าที่พิมพ์ดีด 2

ครุฑ

กรมตำรวจ

บันทึกการรับสารภาพของผู้ต้องหา ตามมาตรา 20

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวง ฯ พ.ศ. 2499

สถานตำรวจ _____ กุฎร _____ อำเภอ _____ เมือง _____ จังหวัด _____ ชลบุรี
 วันที่ 29 เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช 25 35
 สอบสวนที่ _____ สภ.อ.เมืองชลบุรี _____
 ชื่อ นายแสนศักดิ์ เกษตรเอี่ยม อายุ 20 ปี
 อยู่บ้านเลขที่ 54/1 หมู่ที่ 7 ตำบล _____ สระสีเหลี่ยม
 อำเภอ พนัสนิคม จังหวัด _____ ชลบุรี
 ชื่อบิดา มารดา นายประสิทธิ์ เกษตรเอี่ยม นางสมจิตต์ เกษตรเอี่ยม
 เกิดที่ตำบล _____ - อำเภอ _____ เมือง _____ จังหวัด เชียงราย

พนักงานสอบสวนได้แจ้งข้อหาให้จำพเจ้าทราบ และแจ้งให้ทราบด้วยว่า คำให้การนี้อาจนำไปเป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาของศาลได้

จำพเจ้าทราบข้อหาตลอดแล้ว ขอให้การด้วยความเต็มใจ ดังต่อไปนี้ คือ
 งาม ผู้ต้องหาทราบและเข้าใจข้อกล่าวหาที่พนักงานสอบสวนแจ้งให้ทราบ ว่า ขับรถ
 จักรยานยนต์โดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยของผู้อื่นนั้น ผู้ต้องหาทราบและเข้าใจ
 ข้อกล่าวหาที่พนักงานสอบสวนแจ้งให้ทราบข้างต้นนั้นดีโดยตลอดแล้วหรือไม่
 จะให้การว่าอย่างไร

ตอบ จำพทราบและเข้าใจข้อกล่าวหาที่พนักงานสอบสวนแจ้งให้จำพทราบข้างต้นนั้นดี
 โดยตลอดแล้ว จำพขอให้การรับสารภาพตลอดข้อกล่าวหาด้วยความสมัครใจของ
 จำพเอง ไม่มีผู้ใด บังคับ ชูเชื้อ ส่อลวง แะนะนหรือให้คำมั่นสัญญาอย่างใด ๆ

ถาม ผู้ต้องหากระทำความผิดและถูกจับกุมตัวได้อย่างไร

ตอบ เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2535 เวลาประมาณ 12.00 น.เศษ ข้าฯ
 ขับรถจักรยานยนต์ยี่ห้อฮิสปันซ์เตอร์ สีแดง หมายเลขทะเบียน ท-7240 ชลบุรี
 ตามถนนพิพิธเมื่อมาถึงบริเวณสี่แยกหน้าห้างชวนชม ต.บางปลาสร้อย อ.เมือง
 จว.ชลบุรี ข้าฯได้หยุดรถแล้วเร่งคันเร่งน้ำมันให้รถเกิดเสียงดังแล้วขับรถเลย
 ไป จากนั้นก็วกกลับมาที่บริเวณดังกล่าวอีก จากนั้นก็หยุดรถและเร่งคันเร่ง
 น้ำมันบริเวณดังกล่าว ตำรวจจราจรซึ่งอยู่บริเวณสี่แยกดังกล่าว ได้ติดตามจับ
 กุมตัวข้าฯ แต่ข้าฯไม่ยอมมาให้เจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม จึงขับรถจักรยานยนต์
 ดังกล่าวหลบหนีเจ้าหน้าที่ตำรวจขับรถติดตามข้าฯ ข้าฯจึงขับรถเข้าไปในตลาด
 ทรัพย์สินซึ่งขณะนั้นกำลังมีคนเดินซื้อของในตลาดดังกล่าวเป็นจำนวนมากข้าฯได้
 ขับรถพุ่งเข้าในตลาดดังกล่าว เป็นเหตุให้ผู้ใดเดินซื้อของในตลาดหลบหนีรอดของ
 ข้าฯอย่างวุ่นวาย เจ้าหน้าที่ตำรวจไล่ติดตามจับกุมตัวข้าฯ ๖คนที่บริเวณซอย
 จิตจรูญ ต.มะขามหย่ง อ.เมือง จว.ชลบุรี และแจ้งข้อกล่าวหาให้ข้าฯ
 ทราบว่า ขับรถจักรยานยนต์โดยไม่มีคามิ่งถึงความปลอดภัยของผู้อื่น ข้าฯให้การ
 รับสารภาพตลอดข้อกล่าวหา เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงนำตัวข้าฯ และยึดรถจักรยาน
 ยนต์ดังกล่าวเป็นของกลาง นำส่งพนักงานสอบสวนดำเนินคดี

ถาม บริเวณที่ผู้ต้องหาขับรถเข้าไปในตลาดนั้นเข้าเป็นทางสำหรับรถหรือไม่มี

ตอบ บริเวณที่ข้าฯขับรถเข้าไปนั้นมีทางเข้าไปโดยบริเวณดังกล่าวเป็นตลาดสำหรับ
 ขายปลาอยู่และมีแม่ค้าขายปลาอยู่และผู้มาซื้อปลาจากหลายคน ข้าฯไม่ทราบ
 ว่าบริเวณดังกล่าวเป็นทางสำหรับรถหรือไม่มี แต่ขณะนี้ข้าฯขับรถเข้าไปนั้นไม่มี
 รถขับเข้าไปตามทางดังกล่าวแต่อย่างใด

ถาม เหตุเกิดที่ใด เมื่อใด

ตอบ เหตุเกิดที่ตลาดทรัพย์สิน ต.มะขามหย่ง อ.เมือง จว.ชลบุรี เมื่อวันที่ 29
 พฤศจิกายน 2535 เวลาประมาณ 13.30 น.

ถาม ท่านเคยมีสาเหตุกรรหะเคียงกับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่จับกุมมาก่อนหรือไม่

ตอบ ข้าฯไม่เคยมีสาเหตุกรรหะเคียงกับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ทำการจับกุมมาก่อน เป็น
 ความจริง

รับรองว่าถูกต้องแล้ว

(ลงชื่อ) _____ ผู้ต้องหา

(ลงชื่อ) _____ พนักงานสอบสวน

(ลงชื่อ) _____ ล่าม

พนักงานอัยการประจำศาลแขวงชลบุรี บันทึกลงเสนอฟ้องด้วยวาจา คดีคดีที่ 10680/2535
 รงทก ศาลแขวงชลบุรี คดีแดงที่ 11503/2535

วันที่ 30 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 25 35

ที่	ชื่อจำเลย	สัญชาติ	อายุ ปี	อาชีพ	ที่อยู่
	นายแสนศักดิ์ เกษตรเยี่ยม	ไทย	20	รับจ้าง	54/1 ม.7 ต.สระสีห์เหลี่ยม อ.พนัสนิคม ชลบุรี
ข้อหา ฐานความผิด แจ้งข้อหาโดยสังเขป					เหตุเกิด
ข้อ 1. จับจี้รถจักรยานยนต์โดยประมาทนำหวาดเสียวโดยไม่คำนึงถึง ความปลอดภัยของผู้อื่น					ตำบล บางปลาสร้อย อำเภอ เมือง จังหวัด ชลบุรี

ข้อ 1. เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2535 เวลากลางวัน จำเลยนี้ได้บัง
 อาจจับจี้รถจักรยานยนต์คันหมายเลขทะเบียน ท - 7240 ชลบุรีไปตามถนนพิพิธอันเป็น
 ย่านชุมชนของเทศบาลเมืองชลบุรีจำนวนหลายครั้งโดยจับจี้ด้วยความเร็วสูงและเร่งเครื่อง
 รถจักรยานยนต์ทำให้เกิดเสียงดังไปในบริเวณตลาดทรัพย์สิน ในลักษณะนำหวาดเสียวอันอาจ
 เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน ทั้งไม่คำนึงถึงความปลอดภัยหรือความเดือดร้อนของผู้อื่น

ข้อ 2. ตามวันเวลาดังกล่าวในข้อ 1 เจ้าพนักงานจับกุมจำเลยได้ นำ
 ส่งพนักงานสอบสวน จำเลยให้การรับสารภาพ

ข้อ 3. เนื่องจากการกระทำความผิดของจำเลยดังกล่าวในฟ้องข้อ 1 มีลักษณะเป็นการกระทำซึ่งก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญทั้งในทางจิตใจ ร่างกายและทรัพย์สินแก่ประชาชน ผู้ร่วมอาชีพทางและผู้ที่มิได้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง และแม้ว่าในคดีนี้ศาลจะพิพากษาลงโทษจำเลยก็ตาม แต่ก็มีแนวโน้มว่าจำเลยอาจจะกลับมาก่อเหตุทำนองเดียวกันนี้ซ้ำอีก เพื่อเป็นการปราบปรามผู้กระทำผิดรายอื่น ๆ ต่อไปที่มีพฤติการณ์ทำนองเดียวกันกับคดีนี้ จึงเจ้าพนักงานจับกุมผู้กระทำผิด

ข้อกฎหมายที่ให้ลงโทษหรือเพิ่มโทษ	วันที่ถูกจับ ถูกควบคุม หรือปล่อยตัวชั่วคราว
พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43 (4)(8), 157, 160 พระราชบัญญัติห้าข้อประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2499 มาตรา 7 พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535 มาตรา 27, 30	พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธร อ. เมืองชลบุรี ได้รับตัวจำเลยไว้สอบสวนและควบคุมตัวตั้งแต่วันที่ 29 พฤศจิกายน 2535 เวลา 14.00 น. ตลอดมา

ลงชื่อ

พนักงานอัยการประจำศาลแขวงชลบุรี

โจทก์

(นายชาติพงษ์ จีระพันธุ์)

- 2 -

14 จึงขอศาลได้โปรดพิจารณามีคำสั่งให้ชั่งบังคับวิธีการเพื่อความปลอดภัยแก่จำเลยด้วย

การสั่งให้จำเลยนี้ทำทัณฑ์บนโดยมีประกันกำหนดจำนวนเงินไม่เกินกว่าห้าพันบาทว่า จำเลย

จะไม่ก่อเหตุร้ายอันตรายแก่ผู้อื่นอีกตลอดระยะเวลา 2 ปี และหากจำเลยไม่ยอมทำ

ทัณฑ์บนหรือหาประกันไม่ได้ ขอศาลได้โปรดมีคำสั่งกักขังจำเลยไว้จนกว่าจะทำทัณฑ์บนหรือ

หาประกันได้ด้วย/

รายงานกระบวนการพิจารณา

ค.ร.ท

คดีหมายเลขคดีที่ 10680/2535

คดีหมายเลขแดงที่ ____ /25

ศาล ____ แขวงชลบุรี

วันที่ ____ เดือน ____ พุทธศักราช 25 ____

ความ ____ อาญา

ระหว่าง

{ พนักงานอัยการประจำศาลแขวงชลบุรี โจทก์
 นายแสนศักดิ์ เกษตรเยี่ยม จำเลย

ผู้พิพากษาออกนั่งพิจารณาคดีนี้ เวลา 9.00 นาฬิกา

นัดฟังคำพิพากษา โจทก์และจำเลยมาศาล

ศาลได้แจ้งรายงานการสืบเสาะและพินิจของพนักงานคุมประพฤติ

ให้จำเลยทราบแล้วไม่คัดค้าน

ให้รอฟังคำพิพากษา / อ่านแล้ว

(นายวันชัย ธารงพิริยะพันธ์)

โจทก์

จำเลย

เจ้าพนักงานศาล

คำพิพากษา

จำเลยผิดตามฟ้อง รับผิดทั้ง จาก 1 เดือน ปรับ 1,000 บาท จำเลยไม่

เคยกระทำความผิดต้องโทษจากมาก่อน ทั้งยังมีอาชีพเป็นหลักแหล่งแน่นอน สมควร

ให้โอกาสจำเลย โทษจำคุกหรือรอไว้มีกำหนด 1 ปี ห้ามจำเลยจับจี้รถทุกชนิด เว้นแต่

จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน โดยให้จำเลยทำทัณฑ์บนมีกำหนด 1 ปีว่าจะไม่กระทำ

ความผิดในลักษณะเช่นนี้อีก หากฝ่าฝืนยินยอมให้ปรับครั้งละ 2,000 บาท

กรมตำรวจ

บันทึกคำให้การของผู้ต้องหา

สถานีตำรวจ ภูธร อำเภอ คอนสัก จังหวัด สุราษฎร์ธานี

วันที่ 2 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 25 35

คดีระหว่าง {

พ.ต.ท. ระหงษ์ ใจแสน ผู้กล่าวหา

นายสนั่น เอี่ยมนิล ผู้ต้องหา

ร.ต.ท. สมศักดิ์ รามสวัสดิ์

ต่อหน้า

รอง สวส.สภ.อ.คอนสัก

สอบสวนที่ สภ.อ.คอนสัก จว.สุราษฎร์ธานี

ชื่อ นายสนั่น เอี่ยมนิล อายุ 20 ปี

เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย ศาสนา พุทธ

อาชีพ (ลงให้ชัดเจนว่าอาชีพชนิดใด ถ้าเป็นข้าราชการ ให้ปรากฏว่าในหรือนอกราชการ มีเบี้ยหวัด, หรือมีบำเหน็จ, หรือมีบำนาญ ให้ลงตามประเภทที่รับ)

รับจ้างเป็นลูกเรือประมง

ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่ หมู่ที่ 2 ตำบล ลิมรีต

ชื่อผู้เช่าบ้าน - ชื่อภักดิ์ -

อำเภอ พุนพิน จังหวัด สุราษฎร์ธานี

เกิดที่ตำบล ลิมรีต อำเภอ พุนพิน จังหวัด สุราษฎร์ธานี

ชื่อบิดา นายระหิน เอี่ยมนิล ชื่อมารดา นางสนิท
 เจ้าพนักงานได้แจ้งแก่ข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้าต้องหาว่า น่าจะก่อเหตุร้ายย่ำที่ เกิดภัยอันตราย
แก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น
 และได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบด้วยว่า ถ้อยคำที่ข้าพเจ้าให้การต่อหน้าพนักงานสอบสวนนั้น
สอบสวนนี้อาจใช้เป็นพยานหลักฐานยืนยันตัวข้าพเจ้าในการพิจารณาคดีของศาลได้

ข้าพเจ้าทราบแล้ว ขอให้ถ้อยคำด้วยความเต็มใจดังต่อไปนี้

ถาม ท่านทราบและเข้าใจข้อกล่าวหาที่พนักงานสอบสวนแจ้งให้ทราบดีโดยตลอดแล้ว
 หรือไม่ จะให้การอย่างไร

ตอบ ข้าพเจ้าทราบและเข้าใจข้อกล่าวหาที่พนักงานสอบสวนแจ้งให้ทราบดีโดยตลอดแล้ว
 ข้าพเจ้าขอให้การรับสารภาพตลอดข้อกล่าวหาด้วยความสมัครใจของข้าพเจ้าเอง โดยไม่มี
 มี ผู้หนึ่งผู้ใด บังคับ ชูเชิญ หลอกลวง หรือให้สัญญาอย่างใด ๆ ในการที่ข้าพเจ้าให้
 การ ข้าพเจ้าขอให้การดังนี้

ถาม ก่อนคดีนี้ท่านเคยต้องโทษคดีอาญาอย่างใด ๆ มาก่อนหรือไม่

ตอบ ไม่เคย

ถาม ขอทราบประวัติของท่านมาพอสังเขป

ตอบ ข้าพเจ้ามีชื่อและที่อยู่อาศัยตามที่อยู่อาศัยตามที่อยู่ดังกล่าวข้างต้น ปัจจุบันข้าพเจ้าพักอาศัย
 อยู่ในบเรืออวนรุนชื่อ "รถคนพรัตน์" ซึ่งข้าพเจ้า ทำงานเป็นลูกเรือประมงดัง
 กล่าว มีไม้ตั่งเรือชื่อ นายนก ไม่ทราบนามสกุล ซึ่งจะทอดเสมอและขึ้นของที่
 ทำเรือแพเจี๊ยะ บางนาง หมู่ที่ 5 ต.ดอนสัก อ.ดอนสัก จ.สุราษฎร์ธานี
 ข้าพเจ้าได้รับค่าจ้างวันละ 150 บาทข้าพเจ้าสมรสแล้วแต่ไม่ได้จดทะเบียนกับนางพรทิพย์
 เอี่ยมนิล มีบุตร 1 คน ข้าพเจ้าไม่ได้เรียนหนังสือ แต่สามารถอ่าน เขียน และพูด
 ภาษาไทยได้เป็นอย่างดี

ถาม ท่านกระทำความผิดและถูกเจ้าหน้าที่จับกุมตัวในคดีนี้ได้อย่างไร

ตอบ กล่าวคือ เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2535 เวลาประมาณ 16.00 น. ข้าพเจ้ากับ
 เพื่อน ๆ ประมาณ 2-3 คน ได้ร่วมวงกันดื่มสุราที่ทำเรือประมง และต่อมาก็ได้

แยกย้ายกันไปส่วนข้าฯนั่งอยู่ที่ท่าเรือก็ได้มีนายโปลิง แซ่เลา (ทราชื่อภายหลัง) ซึ่งข้าฯ ไม่ทราบชื่อ แต่ทราบว่าเป็นชาวมมาเลเซีย และเคยเห็นหน้ามาก่อนเดินผ่านมา ข้าฯจึงเข้าไปขอเงินนายโปลิงฯ เพื่อที่จะนำเอาไปซื้อเหล้ากินอีก แต่ปรากฏว่านายโปลิงฯ ไม่ยอมมาให้ ข้าฯจึงเกิดบันดาลโทสะจึงได้ขู่นายโปลิงฯว่าจะทำร้าย ต่อมาขณะที่ข้าฯกำลังนั่งดื่มสุราก็มีตำรวจที่ริมถนน หมู่ที่ 5 ต.คอนสัก อ.คอนสัก อ.คอนสัก จว.สุราษฎร์ธานี ก็ได้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวนหลายนายได้เข้ามาสอบถามข้าฯ ว่าได้ไปขอเงินนายโปลิงฯ ซึ่งเป็นชาวมมาเลเซีย และจะจะทำร้ายหรือไม่ ข้าฯก็ได้รับสารภาพต่อหน้าเจ้าหน้าที่ตำรวจทันทีว่า ข้าฯได้ขอเงินนายโปลิงฯ ซึ่งเป็นชาวมมาเลเซีย จำนวน 500 บาท จริง แต่ นายโปลิงฯไม่มาให้และข้าฯได้ขู่ว่าจะทำร้ายจริง หลังจากนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงได้แจ้งข้อหาให้ข้าฯทราบว่า น่าจะก่อเหตุร้ายให้เกิดภัยอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น และจับกุมตัวข้าฯส่งพนักงานสอบสวนศาลา นินคดีตามกฎหมายต่อไป

ถาม เหตุเกิดที่ไหน เมื่อใด

ตอบ เหตุเกิดที่หมู่ที่ 5 ต.คอนสัก อ.คอนสัก จว.สุราษฎร์ธานี เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2535 เวลาประมาณ 20.00 น.

ถาม ท่านไม่เคยมีสาเหตุกรรหะเรื่องกับผู้อื่นคดีนี้มาก่อนหรือไม่

ตอบ ไม่เคย

เป็นความจริง อ่านนำห้ฟังแล้วรับว่าถูกต้อง

ครุฑ

คำฟ้อง

คดีหมายเลขคดีที่ _____

ศาล _____ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

วันที่ 3 เดือน มิถุนายน พุทธศักราช 2535

ความอาญา

ระหว่าง { พนักงานอัยการจังหวัดสุราษฎร์ธานี โจทก์

นายสนั่น เอี่ยมมิล จำเลย

ฐานความผิด _____ จะก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายแก่บุคคลอื่น ขอให้ทักัดโทษ

ซึ่งพนักงานสอบสวน _____ สถานีตำรวจภูธรอำเภอคอนสัก ได้สอบสวนแล้ว

ข้าพเจ้าพนักงานอัยการ _____ จังหวัดสุราษฎร์ธานี โจทก์

ขอยื่นฟ้อง (1) _____ นายสนั่น เอี่ยมมิล (อายุ 20 ปี)

ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่ _____ - หมู่ 2 ถนน _____ -

ตรอกหรือซอย _____ -

ปากสี่เหลี่ยม _____ -

ตำบล _____ อีเสียด

อำเภอ _____ พุนพิน

จังหวัด _____ สุราษฎร์ธานี

เชื้อชาติ _____ ไทย

สัญชาติ _____ ไทย

มีข้อความตามที่จะกล่าวต่อไป

ข้อ 1 เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2535 เวลากลางคืนหลังเที่ยง

จำเลยนำด้ายอาจุดข่มขู่ นายโลบิง แซ่เลา ให้มอบเงินให้จำเลยจำนวน 500 บาท

เมื่อจำเลยจะนำไปซื้อสุราดื่ม โดยจำเลยข่มขู่ว่า หากนายโลบิง แซ่เลา ไม่จ่ายเงิน

จำนวนดังกล่าว จำเลยจะยิงให้ตาย ทั้งนี้โดยจำเลยได้ข่มขู่ นายโลบิง แซ่เลา ให้มอบ

เงินให้จำเลยหลายครั้งแล้ว และมีพฤติการณ์เห็นได้ว่าจำเลยน่าจะก่อเหตุร้ายาที่เกิดขึ้น

ภัยอันตรายแก่ร่างกายและชีวิตของนายโลบิง แซ่เลา และประชาชนอื่น ๆ โดยการข่มขู่

เรียกเงินเช่นเดียวกับที่จำเลยได้กระทำการคดีนี้อีก

เหตุเกิดที่ตำบลคอนสัก อำเภอคอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ข้อ 2 ต่อมาเมื่อวันที่ 2 มิถุนายน 2535 เจ้าพนักงานจับจำเลยได้

นำตัวส่งพนักงานสอบสวน ทว่าการสอบสวนแล้ว

ชั้นสอบสวนจำเลยให้การรับสารภาพ

ระหว่างสอบสวนจำเลยถูกควบคุมตัวตั้งแต่วันถูกจับตลอดมา ได้ส่งตัวจำเลยมา

ศาลพร้อมฟ้องนี้แล้ว.

คำขอย้ายคำฟ้องอาญา

การที่จำเลยได้กระทำตามข้อความที่กล่าวมาในคำฟ้องนั้น จำพเจ้าถือว่าเป็น
ความผิดตามกฎหมายและบทมาตราดังนี้ คือ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 46 พระ
ราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2497 มาตรา 7

ขอศาลได้พิจารณาพิพากษาลงโทษจำเลยตามกฎหมาย และขอศาลได้สั่ง
ให้จำเลยทำทัณฑ์บนโดยกำหนดจำนวนเงินไม่เกินกว่าห้าพันบาทว่าจำเลยจะไม่ก่อเหตุร้าย
ให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่นตลอดเวลาที่ศาลกำหนดไม่เกินสองปี
ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 46

จำพเจ้าได้ยื่นสำเนาคำฟ้อง โดยข้อความถูกต้องเป็นอย่างเดียวกับมาด้วย
หนึ่ง ฉบับ และรอฟังคำสั่งอยู่จำเริญรอ ให้ถือว่าทราบแล้ว

_____ โจทก์

คำฟ้องฉบับนี้จำพเจ้า _____ นายสุรัชย์ อุดมวงษ์

พนักงานอัยการ _____ จังหวัดสุราษฎร์ธานี _____ เป็นผู้เรียง

_____ ผู้เรียง

คำฟ้องฉบับนี้จำพเจ้า _____ นางสาวเบญจวรรณ มีเฟือก

ตามหนังสือ _____ เจ้าหน้าที่พิมพ์คดี 2 _____ เป็นผู้เขียนหรือพิมพ์

_____ ผู้เขียนหรือพิมพ์

ครุฑ

คำพิพากษา

คดีหมายเลขคดีที่ 996/2535

คดีหมายเลขแดงที่ 839/2535

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาล จังหวัดสุราษฎร์ธานี

วันที่ 3 เดือน มิถุนายน พุทธศักราช 25 35

ความ อาญา

ระหว่าง { พนักงานอัยการจังหวัดสุราษฎร์ธานี โจทก์
 นายสนั่น เอี่ยมนิล จำเลย

เรื่อง ความคิดเกี่ยวกับการก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายแก่บุคคลอื่น

คดีนี้โจทก์ฟ้องจำเลยรับสารภาพข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2535 เวลากลางคืนหลังเที่ยง จำเลยได้ขู่ข่มขู่ นายโลบิง แซ่เลา ให้นำเงินให้จำเลยจำนวน 500 บาท เพื่อจำเลยจะนำไปซื้อสุราดื่ม โดยจำเลยข่มขู่ว่าหาก นายโลบิง แซ่เลา ไม่นำเงินจำนวนดังกล่าว จำเลยจะยิงให้ตาย ทั้งนี้โดยจำเลยได้ข่มขู่ นายโลบิง แซ่เลา ให้นำเงินหลายครั้งแล้วและมีพฤติการณ์เห็นได้ว่าจำเลยน่าจะก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายแก่ร่างกายและชีวิตของ นายโลบิง แซ่เลา และประชาชนอื่น ๆ โดยการข่มขู่

เรียกเงินเช่นเดียวกับที่จำเลยได้กระทำในคดีนี้อีก เหตุเกิดที่ตำบลคอนสัก อำเภอคอนสัก
จังหวัดสุราษฎร์ธานี

พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 46
พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2497 มาตรา 7 จำเลยมีพฤติการณ์ทำให้
เห็นว่าจะทำอาชญากรรมอันร้ายแรงแก่ผู้อื่นหรือทรัพย์สินของผู้อื่น จึงให้จำเลยทำทัณฑ์บนว่าจะไม่ก่อ
เหตุร้ายให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่นภายในเวลา 2 ปี ถ้าจำเลยก่อเหตุ
ร้ายให้จำเลยชำระเงินครั้งละ 4,000 บาท/

นายสมสันต์ สุภศาสตรสิน

นายเพิ่มศักดิ์ สายสีทอง

อารมย์/พ/ท

ภาคผนวก ข

(สำเนา)

ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยระเบียบการบังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย

พ.ศ. 2534

โดยที่ประมวลกฎหมายอาญาได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับวิธีการเพื่อความปลอดภัย อันเป็นมาตรการสำหรับการป้องกันอาชญากรรมและแก้ไขผู้กระทำความผิด นอกเหนือไปจากการลงโทษ แต่ในปัจจุบันยังมีค่านิยมที่ผิดดั่งกล่าวมาใช้อย่างครบถ้วน ประกอบกับอัตราการก่ออาชญากรรมมีแนวโน้มสูงขึ้น ดังนั้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรม ลดอัตราการกระทำผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดคดีร้ายแรง เสริมสร้างความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้แก่ประชาชน ตลอดจนส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม กระทรวงมหาดไทยจึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการบังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย พ.ศ. 2534"

ข้อ 2 ข้อบังคับนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งอื่นใด ในส่วนที่ขัดแย้งกับข้อบังคับนี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ 4 เมื่อความปรากฏแก่ "พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ โดยการแจ้งเหตุว่าผู้ใดจะก่อเหตุร้ายให้เกิดขึ้นแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่นตามมาตรา 46 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ให้จัดการให้ผู้แจ้งไปพบพนักงานสอบสวนและให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนกรณีนั้นเสมือนเป็นความผิดอาญา ตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2499 ถ้าพนักงานสอบสวน ผู้รับผิดชอบคดีดังกล่าวพิจารณา

แล้ว เห็นว่าผู้ยื่นจะก่อเหตุร้ายจริง ก็ให้จัดการเพื่อให้ได้ตัวมาแจ้งข้อหา และบันทึกคำให้การแล้วส่งสำนวนพร้อมตัวผู้ยื่นไปยังพนักงานอัยการ โดยให้พนักงานอัยการมีเวลาพิจารณาคำวินิจฉัยได้ตามสมควร

ข้อ 5 เมื่อความปรากฏแก่พนักงานอัยการโดยการแจ้งเหตุ หรือโดยการพิจารณาคำวินิจฉัยว่าผู้ใดจะก่อเหตุร้ายให้ เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น ให้พนักงานอัยการบันทึกปากคำบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อทราบข้อเท็จจริงเบื้องต้นเกี่ยวพฤติการณ์ที่จะก่อเหตุร้ายนั้น หากมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ยื่นก่อเหตุร้ายตามมาตรา 46 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ให้ส่งบันทึกข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้นให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามข้อ 4 ต่อไป

ข้อ 6 ในกรณีที่มีการจับกุมผู้จะก่อเหตุร้ายตามข้อ 4 หรือข้อ 5 ห้ามมิให้ควบคุมผู้ถูกจับไว้เกินกว่าจำเป็นตามพฤติการณ์ และห้ามมิให้ควบคุมไว้เกินกว่าสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ถูกจับนั้นมาถึงที่ทำการของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ แต่ไม่นับเวลาเดินทางตามปกติที่นำตัวผู้ถูกจับมาศาล เข้าในกำหนดเวลาสี่สิบแปดชั่วโมงนั้นด้วย

ข้อ 7 กรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่า ผู้ต้องหาเป็นผู้กระทำความผิดคดีที่ต้องขอให้กักกัน ให้พนักงานสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำความผิดคดีนั้น แล้วแจ้งให้ผู้ยื่นทราบว่าต้องถูกดำเนินคดีกักกัน ส่งไปให้พนักงานอัยการพิจารณา รวมไปถึงสำนวนคดีอันเป็นมูลให้เกิดอำนาจฟ้องขอให้กักกัน

กรณีไม่อาจดำเนินการขอให้กักกันรวมไปกับคดีดังกล่าวในวรรคหนึ่งให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนขอให้กักกันไปให้พนักงานอัยการ ก่อนครบกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่ส่งสำนวนการสอบสวนคดีอันเป็นมูลให้เกิดอำนาจขอให้กักกัน

ข้อ 8 กรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่า ผู้ต้องหาอาจจะถูกขอให้ศาลสั่งห้ามเข้าไปในเขตกำหนด หรือศาลสั่งห้ามเสพสุราหรือยาเสพติดให้โทษ หรือคุมตัวไว้ในสถานพยาบาล หรือศาลสั่งห้ามการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพ ตามมาตรา 45 มาตรา 48 มาตรา 49 และมาตรา 50 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพื่อทราบความเป็นมาแห่งชีวิตและความประพฤติอันเป็นอาชีพของผู้ต้องหา ให้ให้ความว่าเป็นกรณี

ที่อาจขอให้ศาลสั่งบังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยดังกล่าวได้ โดยให้ดำเนินการรวมไป
กับคดีเดิม

ข้อ 9 ในกรณีจำเป็นต้องสืบสวนข้อเท็จจริงหรือตรวจสอบพฤติการณ์ เพื่อขอให้
ศาลมีคำสั่งบังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย หรือเพื่อให้ได้ทราบพฤติการณ์ของผู้ที่ศาลได้มี
คำพิพากษาหรือคำสั่งให้บังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย ให้พนักงานอัยการสั่งพนักงาน
สอบสวนผู้รับผิดชอบ หรือแจ้งพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือข้าราชการกรุง
เทพมหานคร หรือเจ้าพนักงานอื่น ให้สืบสวนข้อเท็จจริง หรือตรวจสอบพฤติการณ์ดังกล่าว
แล้วส่งผลการดำเนินการไปยังพนักงานอัยการ เพื่อพิจารณาต่อไป

ข้อ 10 ให้กรรมการปกครอง กรมตำรวจ กรมราชทัณฑ์ กรมประชาสงเคราะห์
กรมแรงงาน กรุงเทพมหานคร และส่วนราชการอื่นในสังกัดกระทรวงมหาดไทยให้ความ
ร่วมมือสนับสนุนการบังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

(1) การแจ้งเหตุของผู้จะก่อเหตุร้าย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ทราบเหตุ
บันทึกพฤติการณ์ที่เกิดขึ้น แจ้งไปยังผู้รับผิดชอบตามข้อ 4 หรือ ข้อ 5 แล้วแต่กรณี โดยไม่
ชักช้า

(2) การแจ้งพฤติการณ์ที่ฝ่าฝืนหรืออาจจะฝ่าฝืนคำสั่งศาล ที่ให้บังคับใช้
วิธีการเพื่อความปลอดภัย หรือแจ้งพฤติการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปของผู้ที่ศาลได้มีคำพิพากษาให้
บังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยไว้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องแจ้งพนักงานอัยการ
ทราบโดยไม่ชักช้า

(3) การให้ฝึกหัด หรือทำงานอาชีพอันเป็นกิจลักษณะ

(4) การให้การบำบัดรักษาการติดยาเสพติดให้โทษ ความบกพร่องทาง
ร่างกาย หรือความเจ็บป่วยอย่างอื่น

(5) การให้การสงเคราะห์อย่างอื่นตามสมควร .

ข้อ 11 ให้กรรมการปกครอง กรมตำรวจ กรมราชทัณฑ์ กรมประชาสงเคราะห์
กรมแรงงาน กรุงเทพมหานคร และส่วนราชการอื่นในสังกัดกระทรวงมหาดไทยที่
เกี่ยวข้อง วางระเบียบหรือออกคำสั่งในส่วนราชการ เพื่อปฏิบัติตามข้อบังคับภายในทห
สิบวัน นับแต่วันที่ข้อบังคับมีผลใช้บังคับแล้วรายงานให้กระทรวงมหาดไทยทราบ

ข้อ 12 ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจ
ตีความวินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ 25 เมษายน พ.ศ. 2534

(ลงชื่อ) พลเอก อิศระพงศ์ หนูหนักดี
(อิสระพงศ์ หนูหนักดี)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

สำเนาถูกต้อง

(นายสิรินทร์ เฉลิมวัฒน์)

หัวหน้าพนักงานอัยการกองคดีวิธีกร เพื่อความปลอดภัย

(สารเนา)

ระเบียบกรมตำรวจ

ว่าด้วย วิธีการเพื่อความปลอดภัยของกรมตำรวจ

พ.ศ. 2534

ตามคำสั่งกรมตำรวจที่ 9/2498 ลงวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2498 ว่าให้ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยที่ 1/2498 ลงวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2498 เรื่อง วางระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ซึ่งในลักษณะ 18 บทที่ 15 ได้วางระเบียบว่าด้วยกักกัน ไว้เป็นทางปฏิบัติแล้วนั้น

วิธีการเพื่อความปลอดภัย พ.ศ. 2534 ลงวันที่ 25 เมษายน 2534 และในข้อ 11 ของข้อบังคับกำหนดให้กรมตำรวจวางระเบียบหรือออกคำสั่งในส่วนราชการนั้น เพื่อปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ จึงสมควรวางระเบียบว่าด้วย วิธีการเพื่อความปลอดภัยให้สอดคล้องกับข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวต่อไป

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 3 แห่งข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยที่ 4/2498 ลงวันที่ 13 ตุลาคม 2498 ที่ให้อำนาจอธิบดีกรมตำรวจยกเลิก แก้ไข เพิ่มเติมประมวลระเบียบการตำรวจ ทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับคดีและส่วนที่ไม่เกี่ยวกับคดีได้ จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกชื่อบทและความในบทที่ 15 ลักษณะ 18 แห่งประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดีเสียทั้งหมด และใช้ชื่อบทและความที่แนบท้ายนี้เป็นบทที่ 15 แทน

ข้อ 2 ให้ใช้ระเบียบนี้ ตั้งแต่วันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2534 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 19 กรกฎาคม พ.ศ.2534

(ลงชื่อ) พลตำรวจเอกสวัสดิ์ อมรวิวัฒน์

(สวัสดิ์ อมรวิวัฒน์)

อธิบดีกรมตำรวจ

สำเนาถูกต้อง

(นายสิรินทร์ เจริญวัฒน์)

หัวหน้าพนักงานอัยการกองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัย

ป.ระเบียบมาเกี่ยวกับคดี

ลักษณะ 8

กรณีบางเรื่องที่มีวิธีปฏิบัติเป็นพิเศษ

บทที่ 15

วิธีการเพื่อความปลอดภัยของกรมตำรวจ

ข้อ 585 วิธีการเพื่อความปลอดภัย

- (1) กักกัน
- (2) ห้ามเข้าเขตกำหนด
- (3) เรียกประกันทัณฑ์บน
- (4) คุมตัวไว้ในสถานพยาบาล
- (5) ห้ามประกอบอาชีพบางอย่าง

ข้อ 586 เมื่อปรากฏว่าผู้ต้องหาในคดีอาญาเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตกอยู่ในกรณีอันน่าจะต้องได้รับโทษกักกัน ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนในข้อนั้นส่งพนักงานอัยการโดยแจ้งข้อหาให้ผู้ต้องหาทราบ และแจ้งให้พนักงานอัยการจัดการฟ้องร้องขอให้ศาลลงโทษกักกันรวมกันไปกับข้อหาในสำนวนคดีเรื่องนั้น

หากปรากฏว่าผู้ต้องหาดังกล่าวแล้ว ในวรรคก่อนเป็นคนต่างด้าว ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการไปในทางที่จะจัดการเนรเทศแทนการฟ้องขอให้ศาลลงโทษกักกัน โดยไม่ต้องแจ้งข้อหาในทรฐานกักกันไปยังพนักงานอัยการ แต่ทั้งนี้ไม่เกี่ยวแก่การที่จะแจ้งและส่งหลักฐานไปยังพนักงานอัยการ เพื่อแสดงว่าผู้ต้องหาได้เคยต้องโทษมาแล้ว เพื่อจัดการขอให้ศาลเพิ่มโทษ

ข้อ 586/1 เมื่อปรากฏรายการแจ้งเหตุว่า ผู้ใดจะก่อเหตุร้ายให้เกิดภัยอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่นอันน่าจะทำให้ศาลเรียกประกันทัณฑ์บนตามมาตรา 46 แห่งประมวลกฎหมายอาญาแล้ว ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนกรณีดังกล่าว เสมือนเป็นความผิดอาญาตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2499 โดยให้ทำการสอบสวนพยานหลักฐานแล้วส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมผู้จะก่อเหตุร้ายนั้นไปยังพนักงานอัยการโดยไม่ชักช้า

ในการควบคุมผู้จะก่อเหตุร้าย ห้ามมิให้ควบคุมผู้จะก่อเหตุร้ายนี้ไว้เกินกว่าจำเป็น ตามพฤติการณ์และห้ามมิให้ควบคุมไว้เกินกว่า 48 ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้จะก่อเหตุร้ายนั้นมาถึงที่ทำการของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ แต่ไม่นับเวลาเดินทางตามปกติที่นำตัวผู้จะก่อเหตุร้ายมาศาลรวมเข้าในกำหนดเวลา 48 ชั่วโมงนั้นด้วย

การปล่อยชั่วคราวผู้จะก่อเหตุร้าย พนักงานสอบสวนจะปล่อยโดยไม่มีการประกัน มีประกัน หรือมีประกันและหลักประกันก็ได้

ข้อ 587 กรณีที่ผู้ต้องหาอาจถูกบังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยอย่างอื่น นอกจากการฟ้องขอให้กักกันและขอให้ศาลสั่งให้ทัณฑ์บน หากข้อเท็จจริงยังไม่ชัดเจน ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพื่อทราบความเป็นมาแห่งชีวิตและความประพฤติ เป็นอาชญาของผู้ต้องหา แต่ต้องแจ้งให้ผู้ต้องหาทราบข้อความทุกข้อที่ได้มา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 138 ให้ได้ความว่าผู้ต้องหานั้นพฤติการณ์และพยานหลักฐานพอที่จะฟ้องขอให้บังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 45 มาตรา 48 มาตรา 49 และ มาตรา 50 แล้วให้ดำเนินการรวมไปกับคดีเดิม

(ระเบียบกรมตำรวจ ว่าด้วยวิธีการเพื่อความปลอดภัยของกรมตำรวจ พ.ศ. 2534 ลงวันที่ 19 กรกฎาคม พ.ศ. 2534)

(สามนา)

ระเบียบกรมอัยการว่าด้วยการบังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย

พ.ศ. 2533

โดยที่เป็นการสมควรวางแนวทางปฏิบัติสำหรับพนักงานอัยการที่จะนำวิธีการเพื่อความปลอดภัยมาใช้ให้มีผลทางปฏิบัติอย่างจริงจัง เพื่อควบคุมผู้กระทำความผิดบางประเภทและเพื่อป้องกันผู้กระทำผิดจนเป็นนิสัยออกไปจากสังคมเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. 2498 อธิบดีกรมอัยการ จึงวางระเบียบนี้ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกรมอัยการว่าด้วยการบังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย พ.ศ. 2533"

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 20 มีนาคม 2533 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกระเบียบกรมอัยการว่าด้วยการบังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย พ.ศ. 2531 และระเบียบข้อบังคับและคำสั่งอันใดในส่วนที่กําหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับระเบียบนี้โดยให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 4 กรณีที่ระเบียบนี้มิได้กําหนดไว้ ให้ใช้ระเบียบกรมอัยการว่าด้วยการดำเนินคดีอาญา ของพนักงานอัยการ พ.ศ. 2528 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 5 ในระเบียบนี้

"วิธีการเพื่อความปลอดภัย" หมายความว่า วิธีการเพื่อความปลอดภัยที่กําหนดไว้ในประมวลกฎหมายอาญา

"หัวหน้าพนักงานอัยการกองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัย" หมายความว่า หัวหน้าพนักงานอัยการประจำกองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัย ซึ่งได้จัดตั้งขึ้นในกรมอัยการ เพื่อให้มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการขอใช้บังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยตามระเบียบนี้

"หัวหน้าพนักงานอัยการ" หมายความว่า หัวหน้าพนักงานอัยการตามระเบียบอัยการว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ. 2528

"กองคดีอาญา" หมายความว่า กองคดีที่รับผิดชอบในการดำเนินคดีอาญายกเว้นกองคดีเด็กและเยาวชน

"ที่ทำการอัยการ" หมายความว่า ที่ทำการอัยการจังหวัด ที่ทำการอัยการประจำศาลจังหวัดและที่ทำการอัยการประจำศาลแขวง

"การติดตามพฤติการณ์" หมายความว่า การสดับรับฟังความเคลื่อนไหว เหตุการณ์ที่เป็นไปเกี่ยวกับความประพฤติของจำเลยผู้ถูกศาลสั่งใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยว่าได้ปฏิบัติตามคำสั่งศาลหรือไม่

หมวดที่ 1

การตรวจพิจารณาสำนวน

ส่วนที่ 1

สำนวนกักกัน

ข้อ 6 กองคดีอาญา

เมื่อกองคดีอาญาได้รับสำนวนการสอบสวนคดีความผิดตามที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 41 (1) - (8) ให้รีบส่งสำเนาทะเบียนประวัติผู้ต้องหาในสำนวนคดีนั้นให้กองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัย พร้อมหนังสือส่งตามที่กรมอัยการกำหนดทันที

ให้กองคดี วิธีการเพื่อความปลอดภัยดำเนินการตรวจสอบทะเบียนประวัติผู้ต้องหาที่กองคดีอาญาส่งให้ดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นกรณีที่ต้องขอฝากกักกันได้ ให้กองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัยรวบรวมหลักฐานอันเป็นองค์ประกอบในการฟ้องกักกันส่งไปให้กองคดีอาญาดำเนินการ

ให้กองคดีอาญาแจ้งผลดำเนินการดังกล่าว ในวรรคสองให้กองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัยบันทึกในทะเบียนประวัติ

ข้อ 7 ท้าการอัยการ

เมื่อที่ท้าการอัยการ ได้รับความสวนการสอบสวนคดีที่มีเหตุอันควร เชื่อว่าผู้ต้องหาเป็นผู้กระทำผิดคดีนี้ซึ่งต้องขอให้อัยการสั่งให้พนักงานสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำผิดคดีนี้ ส่งให้พนักงานอัยการพิจารณารวมไปกับคดีอื่นเป็นมูลให้เกิดอำนาจฟ้องขอให้อัยการ

กรณีไม่อาจดำเนินการ ขอให้อัยการสั่งให้พนักงานสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานเกี่ยวกับคดีเดิมตั้งแต่วันแรก ให้พนักงานอัยการ เร่งรัดพนักงานสอบสวนรีบส่งสำนวนขอให้อัยการสั่งให้พนักงานอัยการ ก่อนครบกำหนด 6 เดือน นับแต่วันที่ได้รับสำนวนสอบสวนคดีอื่นเป็นมูลให้เกิดอำนาจฟ้องขอให้อัยการ

เมื่อที่ท้าการอัยการได้ฟ้องคดีขอให้อัยการสั่งให้พนักงานสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานเกี่ยวกับคดีนี้แล้ว ให้แจ้งผลคดีให้กองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัย บันทึกในทะเบียนประวัติ

ข้อ 8 ในกรณีที่จำเป็นต้องฟ้องขอให้อัยการสั่งให้พนักงานสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานเกี่ยวกับคดีนี้แล้ว จะถูกฟ้องอัยการด้วย

ส่วนที่ 2

สำนวนประกันตัว

ข้อ 9 เมื่อความปรากฏแก่พนักงานอัยการ โดยการแจ้งเหตุหรือโดยการพิจารณาคดีเห็นว่า ผู้ใดจะก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น ให้พนักงานอัยการ โดยคำสั่งของหัวหน้าพนักงานอัยการกองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัยหรือหัวหน้าพนักงานอัยการแล้วแต่กรณี บันทึกปากคำบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อทราบข้อเท็จจริงเบื้องต้นเกี่ยวกับพฤติการณ์ที่จะก่อเหตุดังกล่าว หากมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้นั้นจะก่อเหตุร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 46 ให้ส่งบันทึกข้อเท็จจริงดังกล่าวให้พนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไป

ข้อ 10 ในการตรวจพิจารณาสำนวนคดีใด ถ้าพนักงานอัยการเห็นว่าผู้ต้องหา มีพฤติการณ์จะก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น ให้พนักงานอัยการสั่งให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 46 แก่ผู้ต้องหาและทำการสอบสวนส่งให้พนักงานอัยการดำเนินการฟ้องศาล

ข้อ 11 การดำเนินคดีเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทำทัณฑ์บนตาม ข้อ 9 และคดีซึ่งพนักงานสอบสวนกล่าวหาผู้ต้องหาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 46 เพียงข้อหาเดียวในเขตรับผิดชอบของกองคดีอาญา กอง 1 - กอง 10 ให้กองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัยเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินคดี

การดำเนินคดีดังกล่าวในวรรคแรกในเขตอื่น ให้กองคดีอาชญากรนบุรีและที่ทำการอัยการจังหวัด แล้วแต่กรณีเป็นผู้ดำเนินคดี

การดำเนินคดีเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทำทัณฑ์บนตามข้อ 10 ให้พนักงานอัยการผู้ตรวจพิจารณาสำนวนในข้อ 10 เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินคดี

ส่วนที่ 2

สำนวนวิธีการเพื่อความปลอดภัยอย่างอื่น

ข้อ 12 คดีที่ผู้ต้องหาอาจถูกบังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยอย่างอื่นนอกจากการฟ้องขอให้กักกันและขอให้ศาลสั่งให้ทำทัณฑ์บน ซึ่งข้อเท็จจริงยังไม่ชัดเจนน่าให้สอบสวนเพิ่มเติมเพื่อทราบความเป็นมาแห่งชีวิตและความประพฤติอันเป็นอาชญาของผู้ต้องหา ให้ได้ความว่าผู้ต้องหานั้นมีพฤติการณ์ และพยานหลักฐานพอที่จะฟ้องขอให้บังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 45 มาตรา 48 มาตรา 49 และ มาตรา 50 หรือไม่ แล้วพิจารณาสั่งไปตามรูปคดี

ส่วนที่ 4

การยุติดำเนินการ

ข้อ 13 ภายใต้บังคับของข้อ 6. กรณีที่มีความเห็นควรมุ่งดำเนินการขอให้
บังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยให้หัวหน้าพนักงานอัยการกองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัย
หรือหัวหน้าพนักงานอัยการแล้วแต่กรณี สัญญัติโดยไม่ต้องดำเนินการตามประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 145

กรณีหัวหน้าพนักงานอัยการเป็นผู้ออกคำสั่งยุติดำเนินการ ให้รับรายงานให้
กองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัย

หมวด 2

การดำเนินคดี

ส่วนที่ 1

การฟ้องคดี

ข้อ 14 การฟ้องขอให้กักกัน ให้พนักงานอัยการบรรยายพฤติการณ์ของจำเลย
ระบุบทมาตราและคำขอให้กักกันรวมไปในคำฟ้องคดีอันเป็นมูลให้เกิดอำนาจฟ้องขอให้กักกัน
กรณีไม่อาจฟ้องรวมกันไปในคำฟ้องเดิมดังกล่าวในวรรคแรก ให้ฟ้องภายใน
กำหนด 6 เดือน นับแต่วันที่ฟ้องคดีอันเป็นมูลให้เกิดอำนาจฟ้องขอให้กักกัน

ข้อ 15 การขอให้ศาลสั่งให้ทำทัณฑ์บน ให้ทำเป็นคำฟ้องยื่นต่อศาล
การฟ้องคดีดังกล่าวในข้อ 11วรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ยื่นคำฟ้องต่อศาลอาญา
ศาลอาญามุขมนตรีและศาลจังหวัดแต่กรณี

ข้อ 16 การขอให้บังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยอย่างอื่น นอกจากกรณี
ตามข้อ 14 ข้อ 15 ให้พนักงานบรรยายพฤติการณ์ของจำเลย ระบุมาตราและคำขอให้
บังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย รวมไปในคำฟ้องคดีอันเป็นมูลให้ขอให้วิธีการเพื่อ
ความปลอดภัย

ส่วนที่ 2

การแจ้งผลคดี

ข้อ 17. คดีวิธีการเพื่อความปลอดภัยทุกประเภท ซึ่งกองคดีอาญาและที่ทำการอัยการอื่น นอกจากกองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัยได้ฟ้องศาล เมื่อคดีถึงที่สุดให้กองคดีอาญาหรือที่ทำการอัยการอื่นแล้ว แต่กรณีส่งสำเนาคำพิพากษาไปยังกองวิธีการเพื่อความปลอดภัย ภายใน 30 วัน นับแต่คำพิพากษาถึงที่สุด

ส่วนที่ 3

อุทธรณ์และฎีกา

ข้อ 18 กรณีที่มีความเห็นควรไม่ดำเนินการขอใช้บังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยในชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกา ให้หัวหน้าพนักงานอัยการกองคดีอุทธรณ์ พนักงานอัยการอุทธรณ์จังหวัด พนักงานอัยการฎีกา และพนักงานฎีกาเขตแล้วแต่กรณี สั่งยุติโดยไม่ต้องดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 145

หมวด 3

การติดตามพฤติการณ์

ข้อ 19 กรณีที่ศาลได้มีคำพิพากษา หรือคำสั่งให้บังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยแก่ผู้ใด ตามคำฟ้องหรือคำขอของพนักงานอัยการแล้ว ให้กองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัยดำเนินการติดตามพฤติการณ์เกี่ยวกับการใช้บังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยของผู้นั้น ตามกำหนดระยะเวลาที่ศาลสั่งให้บังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย

ถ้าปรากฏว่าพฤติการณ์เกี่ยวกับการใช้บังคับนั้นได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ให้กองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัย แจ้งพนักงานอัยการผู้รับผิดชอบพิจารณาทำคำเสนอต่อศาล

โดยทำเป็นคำร้องขอให้ศาลสั่งเพิกถอนหรืองดการบังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยแก่ผู้นั้นไว้ชั่วคราว ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 16

ถ้าการติดตามพฤติการณ์ดังกล่าวในวรรคแรกว่า ผู้ถูกใช้บังคับวิธีการเพื่อความปลอดภัยมีพฤติการณ์ฝ่าฝืนคำสั่งของศาล ให้กองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัยแจ้งพนักงานอัยการผู้รับผิดชอบพิจารณาดำเนินการยื่นคำร้องหรือคำแถลงต่อศาล

เมื่อพนักงานอัยการผู้รับผิดชอบได้ดำเนินการตามวรรคสองและวรรคสามแล้วให้แจ้งคำสั่งศาลไปยังกองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัย

กรณีการฝ่าฝืนคำสั่งศาลดังกล่าวในวรรคสาม เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 194 มาตรา 195 หรือมาตรา 196 ให้กองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัยแจ้งพนักงานสอบสวนดำเนินคดี

ข้อ 20 การติดตามพฤติการณ์ดังกล่าวในข้อ 19 วรรคแรก ให้กองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัย สั่งให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบหรือแจ้งขอความร่วมมือกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเจ้าพนักงานราชทัณฑ์ ข้าราชการกรุงเทพมหานคร หรือเจ้าพนักงานอื่น ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงสอบพฤติการณ์ดังกล่าว แล้วส่งไปให้กองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัยเพื่อพิจารณาต่อไป

หมวด 4

การส่งสถิติและรายงาน

ข้อ 21 การแจ้งผลคดีตามข้อ 7 การรายงานคำสั่งยุติดำเนินการตามข้อ 13 การส่งสำเนาคำพิพากษาตามข้อ 17 การแจ้งให้พนักงานอัยการผู้รับผิดชอบดำเนินการและแจ้งคำสั่งตามข้อ 19 และการส่งสถิติและรายงานคดีเกี่ยวกับการบังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยไปยังกองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัยและกรมอัยการ ให้จัดทำตามแบบและวิธีการที่กรมอัยการกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ 19 มีนาคม 2533

(ลงชื่อ) โภกเมน ภัทรภิรมย์
(โภกเมน ภัทรภิรมย์)
อธิบดีกรมอัยการ

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวนิภาพร รุจณรงค์)

อัยการประจำกรม กองคดีแพ่ง

และช่วยราชการกองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัย

ภาคผนวก ค

เอกสารประชาสัมพันธ์

กองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัย

"การเรียกประกันทัณฑ์บนกับนักชิ่งกวนเมือง"

นายวันชัย สร้อยทอง

อัยการพิเศษประจำกรม สำนักงานคดีอาญา

รองหัวหน้าพนักงานอัยการกองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัย

ปัจจุบัน การแข่งรถยนต์หรือจักรยานยนต์ถือว่าเป็นเกมยอดนิยมอย่างหนึ่งที่มีการจัดแข่งกันทั่วทุกมุมโลก แต่จะถือว่าเป็นกีฬาหรือมัยยังไม่แน่ชัด อันที่จริงแล้ว การแข่งกันรถดังกล่าวไม่ได้ส่งเสริมสุขภาพอนามัยของบุคคลส่วนใหญ่ตามวัตถุประสงค์ของการกีฬาแต่อย่างใด ตรงกันข้ามกลับส่งเสริมความตายหรือความหายนะเสียมากกว่า ฉะนั้นการแข่งรถดังกล่าว จึงไม่มีแก่นสารหรือประโยชน์อะไรในด้านการกีฬา นอกจากความมันสะใจในอารมณ์ของผู้ชมบางจำพวก และเป็นเพียงธุรกิจทางการโฆษณา แขนงหนึ่งเท่านั้น และหากจะเรียกว่าเป็นธุรกิจการกีฬาก็ไม่อาจจะผิดข้อเท็จจริงแต่อย่างใด

การแข่งรถนั้น ถ้าจัดแข่งกันกันในสนามโดยถูกต้อง ก็พอจะอนุโลมยอมรับกันได้ว่าผู้ขับขี่แข่งขันเป็นนักกีฬาประเภทหนึ่ง เนื่องจากไม่ได้สร้างความเดือดร้อนหรือความไม่ปลอดภัยให้กับใครนอกจากตัวผู้ขับขี่เอง แต่ถ้าผู้ใดก็ตาม ได้บังอาจนำรถมาขับแข่งกันบนท้องถนนหลวงโดยผิดกฎหมายแล้ว ก็ไม่อาจนับนักชิ่งประเภทนี้เป็นนักกีฬา แต่น่าจะเรียกว่า "อันตรายบนท้องถนน" หรือ "ก๊วยบนท้องถนน" หรือ "บุคคลอันตรายบนท้องถนน" มากกว่าอย่างอื่น เพราะบุคคลประเภทนี้เป็นผู้นำภัยพิบัติมาสู่สาธารณชนแต่เพียงอย่างเดียว

ทุกวันนี้ การแข่งรถหรือการชิงบนถนนหลวงมีเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะเกิดขึ้น ชุกชุมในเขตตัวเมืองทั่วไปในราชอาณาจักรเป็นที่เอือมระอาของสุจริตชนผู้รั้งตำแหน่งและผู้อยู่ในบริเวณใกล้เคียง อันธพาลบนท้องถนนเหล่านี้ มักนิยมใช้รถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ที่ คัดแปลงเสริมแต่งเติมเครื่องยนต์และ หรือท่อไอเสียที่มีระดับความเข้มของเสียงเกินกว่า มาตรฐานที่กฎหมายกำหนดไว้ แล้วนำมาวิ่งส่งเสียงประหลาด ๆ บนถนนสาธารณะอย่าง ไม่คำนึงถึงความปลอดภัยหรือความเดือดร้อนของผู้อื่น เสียงสะท้อนขลุ่ยจากรถของแก๊งกวน เมืองดังกล่าวเป็นแม่हनดภัยร้ายแรงที่สร้างความปวดร้าวและความรำคาญให้แก่โสดประสาท ของผู้คน รบกวนการนอนหลับของชาวบ้านในยามค่ำคืนตึกตื่น และรบกวนการสื่อสารต่าง ๆ อีกมากมาย รวมทั้งทำให้บุคคลบางคนต้องเสื่อมเสียหรือสูญเสียการได้ยินถึงขนาดหูหนวก หรือหูตึงไปเลยก็มี นับว่านักชิงประเภทนี้เป็นสุดยอดของสื่อหรือพาหะในการนำ "มลพิษทาง เสียง" มาสู่ประชาชนโดยตรงและถือว่าเป็นตัวบ่อนทำลายสุขภาพอนามัยของชุมชนที่แท้จริง

นอกจากนั้น การชิงของอมนุษย์พวกนี้ บางครั้งยังก่ออุบัติเหตุสร้างความเสียหาย แก่ร่างกาย ชีวิต และทรัพย์สินของผู้อื่นอีกด้วย ซึ่งถ้าจะว่ากันไปแล้วนักชิงพวกนี้รู้สึกสำนึก ในการกระทำขับแข่งรถของตนมาตั้งแต่ต้นในขณะที่เดียวกันก็ได้คาดหมายยอมรับไว้ล่วงหน้า แล้วว่า การแข่งรถของพวกเขาอาจไปชนคนหรือรถหรือทรัพย์สินของผู้อื่นก็ได้ แต่ก็ไม่วายคิด ผลที่จะเกิดขึ้นและยังชิงขับแข่งไปจนเกิดอุบัติเหตุขึ้น จึงน่าจะถือว่า การกระทำของนักชิง ดังกล่าวเป็นการกระทำโดยเจตนาอย่างอมเล็งเห็นผลตามที่กฎหมายบัญญัติไว้แล้ว ฉะนั้นโดยข้อ กฎหมาย จึงเป็นเรื่องเจตนากระทำผิดหาใช่เป็นกรณีกระทำโดยประมาทตามที่บุคคลบางคน เข้าใจกันแต่อย่างใดไม่ ส่วนปัญหาว่า นักชิงผู้ใดควรจะได้รับโทษในความผิดฐานใดเพียง ใดหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับผลของการกระทำของนักชิงแต่ละคนแล้วแต่ข้อเท็จจริงเป็นกรณี ๆ ไป อนึ่ง แม้การชิงดังกล่าวจะยังไม่ทำหรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย และ ทรัพย์สินของผู้ใดก็ตาม แต่ก็น่าจะถือว่า การกระทำของนักชิงดังกล่าวมีพฤติการณ์ "จะก่อ เหตุร้ายให้เกิดภัยอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น" แล้ว ดังนั้นจึงควรที่จะต้องหา ทางแก้ไข โดยใช้มาตรการป้องกันมิให้นักชิงดังกล่าวสร้างความเสียหายให้กับประชาชนขึ้น ในอนาคต ซึ่งดีกว่าที่จะปล่อยให้มีการกระทำผิดเกิดขึ้นก่อนแล้วจึงใช้มาตรการปราบปราม

จับกุมตัวมาลงโทษในภายหลัง เพราะเมื่อความเสียหายเกิดขึ้นแล้ว ก็ยากที่จะเยียวยา
แก้ไขให้กลับคืนมาได้เหมือนเดิม

สำหรับการแก้ไขปัญหากับพวกนักชิงงานอดีตนั้น มักจะไม่ค่อยได้ผลเท่าที่ควร ทั้งนี้
ก็เพราะกฎหมาย (ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 370, 372, 397 ประกอบของคณะ
ปฏิวัติ ฉบับที่ 16 ลงวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2514 ข้อ 1, 2, 3 และพระราชบัญญัติ
จรรยาบรรณ พ.ศ. 2522 มาตรา 43, 134, 152, 157) กำหนดโทษไว้เบาเกินไป
ไป (ความผิดลหุโทษ) เมื่อเจ้าพนักงานจับกุมพวกนักชิงได้แล้วก็จะทำการเปรียบเทียบปรับ
และปล่อยตัวไปนที่สุดโดยคดีสิ้นสุดที่สถานีตำรวจ ทำให้พวกนักชิงจำพวกนี้ไม่เกรงกลัวต่อ
อาญาแผ่นดิน และย้อนกลับไปประลองความเร็วกันใหม่อันเป็นการกระทำผิดซ้ำขึ้นอีกอย่าง
ไม่เข็ดหลาบ ดังนั้น การไล่จับปราบปรามพวกนักชิงเหล่านี้ซ้ำแล้วซ้ำอีก จึงเป็นการแก้ไข
ปัญหาแบบ "พายเรือในอ่าง" วนไปเวียนมาโดยไม้อาจจะจับยับยั้ง "นักชิงกวนเมือง"
ไว้ได้ในที่สุด

ในปัจจุบันนี้ ได้มีพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535
มาตรา 16, 23, 30 และ 31 ออกมาใหม่แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ
พ.ศ. 2522 มาตรา 134, 145, 160 และ 160 ทวิ กำหนดโทษพวกนักชิงที่แข่งรถ
ในทางรถยนต์ไม่รับอนุญาต และรถยนต์ไม่ถึงความปลอดภัยหรือความเดือดร้อนของผู้อื่นหนัก
ขึ้นกว่าเดิมมาก (สูงกว่าความผิดลหุโทษ) โดยระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือ
ปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งพักจำคุก
ของผู้นั้นไม่น้อยกว่าหนึ่งเดือน หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ นอกจากนี้กฎหมายยัง
ไม่ทำให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจเปรียบเทียบปรับในคดีความผิดดังกล่าวอีกด้วย ซึ่ง
โดยผลของกฎหมายใหม่ดังกล่าวจะทำให้คดีประเภทนี้ต้องไปสิ้นสุดที่ศาล และพวกนักชิง
อาจต้องได้รับโทษถึงจำคุกหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ นับว่าเป็นมาตรการใหม่
ที่ออกมาเพื่อปราบปรามพวกนักชิงที่ไม่เข็ดหลาบโดยเฉพาะเจาะจง

อย่างไรก็ตาม "การก่อการร้ายบนถนน" โดยแก๊งนักชิงกวนเมืองดังกล่าว ดูเหมือนจะยังคงมีอยู่โดยไม่ได้สูญพันธุ์ไป ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เพราะมีปัญหาและอุปสรรคในทางปฏิบัติในการบังคับใช้กฎหมายหลายประการด้วยกัน กล่าวคือ

ประการแรก เมื่อกฎหมายจราจรทางบกฉบับใหม่มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 7 เมษายน 2535 รัฐไม่ได้มีการประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนรวมทั้งเจ้าพนักงานของรัฐรับทราบเท่าที่ควร ทั้ง ๆ ที่กฎหมายฉบับนี้มีผลกระทบต่อสาธารณชนและการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานโดยตรง โดยเฉพาะกฎหมายฉบับใหม่ได้แก้ไขวิธีการเกี่ยวกับการใช้รถใช้ถนน ตลอดจนเพิ่มเติมมาตรการเพื่อความปลอดภัย รวมทั้งคุ้มครองสุจริตชนผู้ขับขี่ยานน่านับประการ ซึ่งแต่ละอย่างล้วนเป็นเรื่องสำคัญทั้งสิ้น จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายกับพวกนักชิงกวนเมืองดังกล่าว ยังไม่สัมฤทธิ์ผลตามเจตนารมณ์ของกฎหมายเท่าที่ควรจะเป็น

ประการที่สอง รถที่พวกนักชิงกวนเมืองนำมาใช้แข่งขันประลองความเร็วกันส่วนใหญ่นั้น มีประสิทธิภาพในด้านความเร็วสูงเหนือชั้นกว่ารถของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ประกอบกับบุคลากรของรัฐมีจำนวนจำกัด การไล่จับกุมพวกนักชิงกวนเมืองจึงกระทำได้ยาก และบางครั้งก็จับกุมไม่ได้เลยก็มี ดังเป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้ว

ประการที่สาม ในขณะที่พวกนักชิงทำการระดมรวมพลเพื่อเตรียมตัวจะแข่งขันทำความเร็วกันบนท้องถนน เมื่อเจ้าหน้าที่ตรวจไปพบเห็นเหตุการณ์ ส่วนใหญ่มักจะไม่กล้าเข้าจับกุมทันที เนื่องจากเห็นว่าการกระทำของพวกนักชิงดังกล่าวอยู่ใน "ขั้นเตรียมการ" ซึ่งยังไม่เป็นความผิดฐานพยายามหรือความผิดสำเร็จ (ยกเว้นรถบางคันที่มีเสียงดังเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด) พวกนักชิงจึงพากันแยกย้ายหลบออกไปกันชั่วคราว เหมือนฝูงคิ่งที่แตกรังโดยาชันรบบายของหมู่मारนักชิงที่ว่า "เองมาเข้าหยุด เองไปข้ามช่อง" และเมื่อเจ้าหน้าที่กลับไปแล้ว พวกมารประเภทนี้ก็จะย้อนกลับไปแข่งขันกันวนที่สุด ซึ่งสร้างความปวดเศียรเวียนเกล้าให้กับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเป็นอาจิม

จากปัญหาและอุปสรรคดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ปัญหาสองลำดับแรกเป็น "ปัญหาการเงินบริหาร" ที่รัฐสามารถแก้ไขได้ โดยเพิ่มความเข้มข้นในด้านการประชาสัมพันธ์ ในขณะที่เดียวกัน ก็ควรให้การสนับสนุนในด้านกำลังคนและยานพาหนะให้มากขึ้นและมีประสิทธิภาพมากกว่าเดิม ปัญหาดังกล่าวก็น่าจะคลี่คลายลงไปได้บ้าง สำหรับปัญหาประการสุดท้ายนั้นเห็นว่าเป็น "ปัญหาการเงินนิติศาสตร์" ซึ่งเป็นปัญหาทางด้านเทคนิคในการบังคับใช้กฎหมาย เหตุที่เป็นปัญหาน่าจะเกิดจากความไม่รู้หรือเกิดจากความเคยชินของเจ้าพนักงานในการใช้กฎหมายในด้านการปราบปรามด้วยการลงโทษแต่เพียงด้านเดียวเสียมากกว่า จึงทำให้ดูเหมือนว่ากฎหมายมีช่องโหว่หรือช่องว่างในทางปฏิบัติ ซึ่งความเป็นจริงแล้วหาใช่ดังที่เข้าใจสมใจกันเช่นนั้นไม่ หากเจ้าพนักงานจะได้ศึกษากฎหมายที่เป็นมาตรการป้องกันการกระทำผิดที่มีอยู่มาใช้ควบคู่กันอย่างครบกระบวนการ

อันที่จริงแล้ว แม้บทของกฎหมายอาญาทั้งภาคสารบัญญัติและวิธีสบัญญัติ ไม่ว่าจะเป็นประมวลกฎหมายอาญา หรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ล้วนมีมาตรการป้องกันการกระทำผิดไว้เพื่อคุ้มครองสังคมให้พ้นจากภัยอาชญากรรมทั้งสิ้น เพียงแต่ว่าผู้ใช้กฎหมายได้หลงลืมไม่ค่อยได้ใช้กันเท่านั้น จึงเป็นเหตุให้การพัฒนากฎหมายในด้านการพัฒนากฎหมายในด้านการป้องกันต้องสะดุดหยุดลงไป ซึ่งเป็นที่น่าเสียดายอย่างยิ่ง และทุกครั้งที่มีการบังคับใช้กฎหมาย ทั้ง ๆ ที่ไม่ควรจะเป็นปัญหา เรามักจะแก้ไขกฎหมายในลักษณะปราบปรามเพิ่มโทษผู้กระทำผิดอยู่เรื่อยมา ซึ่งเป็นการแก้ไขปัญหาที่ไม่ตรงจุดและในที่สุดก็ไม่อาจแก้ไขปัญหานทางปฏิบัติได้โดยนัยเอง โดยเฉพาะการแก้ไขปัญหาการชิงบนท้องถนนนั้น จริง ๆ แล้วสามารถแก้ไขได้ไม่ยากนัก หากจะได้นำวิธีการเพื่อความปลอดภัยประเภท "เรียกประกันทัณฑ์บน" ตามที่มีบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งเป็นมาตรการป้องกันการกระทำผิดมาใช้ควบคู่กับกฎหมายอาญาอื่น ๆ ที่มีมาตรการปราบปรามผู้กระทำผิดให้ครบทุกขั้นตอน

"เรียกประกันทัศนชน" เป็นวิธีการเพื่อความปลอดภัยประเภทหนึ่งที่ถูกหมาย บัญญัติถึงองค์ประกอบและวิธีการใช้ไว้ใน ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 39, 46, 47, 101 และพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมาย พ.ศ. 2499 มาตรา 7 ทั้งนี้โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อป้องกันการกระทำผิดในอนาคต โดยกฎหมายให้อำนาจพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจมีอำนาจจับกุมบุคคลที่จะก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายแก่บุคคล หรือทรัพย์สินของ ผู้อื่นได้ทั้ง ๆ ที่ยังไม่ได้กระทำความผิด และให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจคุมขังบุคคลนั้นในชั้น สอบสวนได้ถึง 48 ชั่วโมง นับแต่เวลาที่ผู้ถูกจับมาถึงที่ทำการของพนักงานฝ่ายปกครองหรือ ตำรวจ แต่ไม่ให้นับเวลาเดินทางตามปกติที่นำตัวผู้ถูกจับมาศาลรวมเข้าในกำหนดเวลา 48 ชั่วโมงนั้นด้วย ทั้งนี้โดยกฎหมายให้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาบังคับ ใช้กับผู้จะก่อเหตุร้ายดังกล่าว "เสมือนเป็นความผิดอาญา" ดังนั้น เมื่อพนักงานสอบสวน ทำการสอบสวนเสร็จสิ้นและส่งสำนวนการสอบสวนไปให้พนักงานอัยการแล้ว อัยการจะเป็น ผู้พิจารณาทำคำฟ้องเสนอต่อศาล ถ้าศาลพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องน่าจะก่อเหตุร้าย ให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่นจริง ศาลก็จะสั่งให้ผู้นั้นทำทัศนชนโดยสัญญา ว่า จะไม่ก่อเหตุร้ายดังกล่าวขึ้นอีกภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนดแต่ไม่เกินสองปี และถ้า ผู้นั้นฝ่าฝืนคำสั่งศาลโดยกระทำความผิดทัศนชน ก็จะต้องชำระเงินแก่ศาลตามจำนวนเงินที่ระบุไว้ านทัศนชนซึ่งจะไม่เกินกว่าครั้งละ 5,000 บาท และหากไม่มีเงินชำระก็จะต้องถูกกักขัง หรือถูกยึดทรัพย์สินไว้แทน (ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30, 46 และ 47)

จะเห็นได้ว่า วิธีการดังกล่าวเป็นการใช้โดยกระบวนการยุติธรรม ซึ่งมีขั้นตอน การดำเนินคดีเหมือนคดีอาญาทั่ว ๆ ไปโดยมีกลไกการคานและดุลอำนาจซึ่งกันและกัน ทั้งนี้โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อป้องกันบุคคลที่มีความประพฤติโน้มเอียงที่จะประกอบอาชญากรรมให้ไม่ กล้าลงมือกระทำความผิดในอนาคต และเพื่อให้บุคคลนั้นได้เกิดความยับยั้งชั่งใจกลัวเนื่องจาก ถูกทัศนชนไว้ นับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการนำมาใช้ป้องกันปัญหาอาชญากรรม ซึ่ง านปัจจุบันได้มีการนำกันมาใช้กับผู้จะก่อเหตุร้ายต่าง ๆ มากมายหลายรูปแบบจนบังเกิดผลดี านทางปฏิบัติโดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระทรวงมหาดไทยถือว่าเป็นนโยบายที่จะต้องปฏิบัติและ ำได้ออกข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการบังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย พ.ศ. 2534 กำหนดให้บุคคลและหน่วยงานในสังกัดกระทรวงมหาดไทยดำเนินการหรือ

สนับสนุนให้มีการบังคับใช้กันอย่างจริงจัง และทุกหน่วยงานก็ได้วางระเบียบหรือคำสั่งให้ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติด้วยแล้ว

สำหรับแนวทางการนำวิธีการเพื่อความปลอดภัย ประเภท "เรียกประกันทัณฑ์บน" มาประยุกต์ใช้จัดการกับนักชิ่งกวนเมืองนั้น เมื่อเจ้าพนักงานตรวจพบว่าพวกนักชิ่งเหล่านั้นได้มาก่อหวนรวมตัวกันโดยมีพฤติการณ์จะแข่งรถ แม้ว่าจะเป็นเพียงการกระทำขั้นเตรียมการ เพื่อกระทำความผิดอันไม่ถึงขั้นลงมือกระทำความผิดก็ตาม พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจก็สามารถดำเนินการเข้าจับกุมนักชิ่งเหล่านั้นได้ทันทีโดยไม่ต้องมีหมายจับ เนื่องจากเป็นการพบบุคคลโดยมีพฤติการณ์อันควรสงสัยว่าผู้นั้นจะกระทำความผิด ฐานแข่งรถในทางรถยนต์โดยไม่ได้รับอนุญาต โดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยหรือความเดือดร้อนของผู้อื่น ทั้งนี้โดยมีรถเป็นเครื่องมือหรือวัตถุอย่างอื่นอันสามารถใช้ในการกระทำความผิดได้ (ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 78 (2) และเมื่อจับกุมได้แล้ว ให้แจ้งข้อหาในชั้นจับกุมกับนักชิ่งว่า "จะก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น" สำหรับในชั้นสอบสวน ก็ให้แจ้งข้อหาแก่นักชิ่งเหล่านั้นเช่นเดียวกัน หลังจากนั้นก็ให้รับทำการสอบสวนให้เสร็จสิ้นและส่งสำนวนการสอบสวนไปให้พนักงานอัยการภายใน 48 ชั่วโมง เนื่องจากตามกฎหมายไม่สามารถขออนุญาตศาลพักฟ้องหรือฝากขังต่อไปได้ จากนั้นก็เป็นเรื่องที่ทางอัยการจะเป็นผู้พิจารณาคำวินิจฉัยยื่นฟ้องศาลต่อไป ตามกระบวนการดังที่กล่าวมาแล้ว และโดยแนวทางปฏิบัติที่เสนอนี้ จะทำให้เห็นประโยชน์ของการเรียกประกันทัณฑ์บนเป็นรูปธรรมชัดเจนขึ้นไม่มากนัก

ที่กล่าวมาแล้ว ถ้าพิจารณาโดยผิวเผินอาจทำให้สำคัญผิดได้ว่า การเรียกประกันทัณฑ์บนใช้ได้เฉพาะกรณีก่อนที่นักชิ่งจะกระทำความผิดเท่านั้น จริง ๆ แล้ว การนำวิธีการเพื่อความปลอดภัยประเภทนี้มาใช้ สามารถนำไปใช้ได้ถึงกรณีที่เจ้าพนักงานจับกumnักชิ่งในขณะที่แข่งกันซึ่งเป็นการกระทำความผิดแล้วก็ได้ซึ่งไม่น่าจะมีเหตุขัดข้องอันใด เพราะการแข่งรถในทางรถยนต์โดยไม่ได้รับอนุญาตก็เป็นการกระทำความผิดโดยเจตนาประสงค์ต่อผลอย่างหนึ่งส่วนการกระทำของนักชิ่งโดยเจตนายอมเสี่ยงเห็นผลว่าการแข่งขันของตนจะก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่นนั้นก็ เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่แยกออกจากกันไม่ได้ เพียงแต่ข้อ

เท็จจริงของการกระทำเกี่ยวพันกันเท่านั้น โดยเฉพาะการฟ้องขอให้ศาลพิพากษาลงโทษกับการที่ขอให้ศาลสั่งบังคับวิธีวิธีการเพื่อความปลอดภัยมีวัตถุประสงค์แตกต่างกัน กล่าวคือ "โทษ" เป็นเรื่อง "ปรามปราม" ส่วน "วิธีการเพื่อความปลอดภัย" เป็นเรื่อง "ป้องกัน" ดังนั้นการบังคับใช้กฎหมายทั้งสองส่วนนี้สามารถที่จะดำเนินคดีไปพร้อมกันได้โดยไม่ขัดกันแต่อย่างใด ตรงกันข้าม น่าจะถือว่าเป็นการบังคับใช้ที่สอดคล้องเหมาะสมเจาะตรงกับเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ครบวงจรเสียด้วยซ้ำไป อนึ่งเคยมีตัวอย่างการดำเนินคดีลักษณะเช่นนี้มาแล้ว โดยพนักงานอัยการประจำศาลแขวงชลบุรีเป็นผู้เบิกทางนำเรื่องในการบังคับใช้จนเป็นผลสำเร็จ

ข้อเท็จจริงในคดีดังกล่าวได้ความว่า จำเลยกับพวกรวม 10 คน ซึ่งเป็นแก๊งวัยรุ่น ได้ขับซัฟรุดจักรยานยนต์แข่งขันกันบนถนนหลายสายในเขตย่านชุมชนเขตเทศบาลเมืองชลบุรี ด้วยความเร็วสูงอย่างน่าหวาดเสียว ส่งเสียงดังอย่างอื้ออึงสร้างความเดือดร้อนรำคาญให้กับผู้จราจรและผู้คนบริเวณใกล้เคียง และเมื่อขับไปถึงทางร่วมทางแยกก็ไม่ลดความเร็วที่ช้าลงและไม่หยุดรถให้คนข้ามถนนทางข้ามโดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของผู้อื่น

พนักงานอัยการประจำศาลแขวงชลบุรี ฟ้องขอให้ศาลลงโทษจำเลยกับพวกดังกล่าวในความผิดฐานขับรถโดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยและความเดือดร้อนของผู้อื่น และแข่งรถโดยไม่ได้รับอนุญาต และได้บรรยายฟ้องถึงพฤติการณ์ของจำเลยว่าจะก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่นโดยละเอียด รวมทั้งขอให้ศาลสั่งทำทัณฑ์บนกับจำเลยกับพวกดังกล่าวอีกด้วย

คดีนี้ ศาลแขวงชลบุรีพิพากษาจำคุกจำเลยกับพวก 1 เดือน ปรับ 2,500 บาท โทษจำคุกรอการลงโทษไว้ 1 ปี และให้ทัณฑ์บนโดยกำหนดจำนวนเงิน 2,000 บาท ว่าจะไม่ก่อเหตุร้ายดังกล่าวอีกภายใน 2 ปี

จากผลของคำพิพากษาดังกล่าว แม้ว่าจำเลยกับพวกจะได้รับการปล่อยตัวเพราะได้รับการรออาญาก็ตาม จำเลยกับพวกก็จะต้องปฏิบัติตามคำพิพากษาต่อไปอีกภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด หากจำเลยได้ย้อนกลับไปจับบรฉิ่งในลักษณะเดียวกันซ้ำขึ้นอีกซึ่งเป็นการฝ่าฝืนคำสั่งของศาล จำเลยกับพวกก็จะต้องชำระตามทัณฑ์บน หรืออาจจะต้องถูกกักขังหรือยึดทรัพย์สินนำแทนตามที่ได้อธิบายไว้แล้วในตอนต้น และถ้าการกระทำของจำเลยในครั้งหลังถึงขั้นเป็นความผิดอาญา ศาลพิพากษาในคดีหลังก็จะนำโทษจำคุกที่รอไว้มาบวกโทษรวมเข้าไปอีก

อนึ่ง ในทางปฏิบัติ เมื่อจำเลยได้รับการปล่อยตัวไปแล้ว พนักงานอัยการจะได้ประสานงานกับเจ้าพนักงานท้องที่ที่เกิดเหตุและหรือที่จำเลยมีภูมิลำเนาอยู่ รวมทั้งอาสาสมัครคุมประพฤติของกรมราชทัณฑ์ให้คอยติดตามดูแลพฤติการณ์ของจำเลยตลอดเวลา หากจำเลยมีพฤติการณ์จะฝ่าฝืนคำสั่งศาล เจ้าพนักงานก็จะแนะนำตักเตือนจำเลย หรือญาติพี่น้องของจำเลยให้ช่วยกันระมัดระวังไม่ให้จำเลยกระทำผิดทัณฑ์บน และถ้าจำเลยฝ่าฝืนกระทำผิดทัณฑ์บน บุคคลผู้มีหน้าที่ดังกล่าวก็จะรายงานให้พนักงานอัยการรับทราบ เพื่อพิจารณายื่นคำร้องต่อศาลให้มีการบังคับคดีตามคำพิพากษาต่อไป

โดยแนวทางดังกล่าว จะเห็นได้ว่า การบังคับใช้วิธีการเรียกประกันทัณฑ์บน จะทำให้จำเลยกับพวกซึ่งเป็นนักชิ่งดังกล่าวต้องอยู่ในสายตาของเจ้าพนักงานอีกระยะหนึ่ง แม้จะพ้นโทษหรือได้รับการปล่อยตัวไปก็ตาม ฉะนั้น โอกาสที่จำเลยนักชิ่งดังกล่าวจะย้อนหวนกลับไปกระทำความผิดซ้ำขึ้นอีกจึงเป็นเรื่องที่กระทำได้ยาก เพราะมีมาตรการควบคุมดูแลในทางปฏิบัติกันอย่างเข้มงวดและจริงจัง นับว่าองค์กรในกระบวนการยุติธรรมที่จังหวัดชลบุรีไม่ว่าจะเป็นพนักงานสอบสวน อัยการ และราชทัณฑ์ ได้ร่วมมือร่วมใจในความปลอดภัยและความผาสุกมาสู่ประชาชนในอีกระดับหนึ่งสมควรได้รับการชมเชย และสรรเสริญเป็นอย่างยิ่ง และถือว่าเป็นตัวอย่างในการนำปรัชญาและหลักนิติธรรมของกฎหมายในเรื่องของ "โทษ" และ "วิธีการเพื่อความปลอดภัย" มาใช้กันอย่างผสมกลมกลืนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกฎหมายทุกประการ

อาศัยเหตุผลรวมทั้งตัวอย่างคดีดังกล่าวมาแล้ว เห็นว่าการใช้ชีวิตการเพื่อความ
ปลอดภัย ประเภท "เรียกประกันตัวคน" นั้น สามารถนำมาจัดการกับพวกนักชิงกว
เมืองได้เป็นอย่างดี ซึ่งนอกจากจะเป็นการป้องกัน "อุบัติภัย" อันเป็นการคุ้มครองสุจริตชน
ให้ได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแล้ว ยังคุ้มครองสภาพแวดล้อมให้ปลอดภัยจาก
"มลพิษทางเสียง" อีกทางหนึ่งด้วย หรืออาจกล่าวสรุปได้อีกนัยหนึ่งว่า วิธีการเพื่อความ
ปลอดภัยนั้น ถ้าทุกฝ่ายได้หันมาร่วมมือร่วมใจนำมาใช้กันอย่างจริงจังโดยถูกต้อง เหมาะสมกับ
สภาพการณ์บ้านเมืองแล้ว ก็จะมีส่วนช่วยคุ้มครองสังคมให้พ้นจากภัยอาชญากรรมอีกหลาย ๆ
รูปแบบ ซึ่งนอกจากจะเสริมสร้างความสงบเรียบร้อยให้กับบ้านเมืองของเราแล้ว ยัง
คุ้มครองสุขภาพอนามัยของชุมชนอันเป็นสุดยอดแห่งความปรารถนาของประชาชนอีกด้วย

ประวัติผู้เขียน

ประวัติส่วนตัว

ร้อยตำรวจเอก สิทธิวัชร (ขวัญชัย) สุขเกษม เกิดเมื่อวันที่ 23 เมษายน 2501 ที่ ตำบลทุ่งกระพังโหม อำเภอแก่งนาง จังหวัดนครปฐม

การศึกษา

- นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง รุ่นที่ 9 พ.ศ. 2525
- หลักสูตรการฝึกอบรมข้าราชการตำรวจ และบุคคลที่บรรจุหรือโอนมาเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร รุ่นที่ 2 พ.ศ. 2526
- เข้ารับการศึกษหลักสูตรปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2531

การทำงาน

- รองสารวัตรสืบสวนสอบสวน สถานีตำรวจภูธรอำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. 2527 - 2529
- รองสารวัตรสืบสวนสอบสวน สถานีตำรวจภูธรอำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์ พ.ศ. 2529 - 2530
- รองสารวัตรสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลพระโขนง พ.ศ. 2530 - 2532
- ผู้บังคับหมวด กองร้อยที่ 1 ช่วยราชการ แผนกธุรการ กองกำกับการ อารักขาและรักษาความปลอดภัย กองบังคับการสายตรวจและปฏิบัติการพิเศษ (ททหน้ำที่หัวหน้าชุดอาวุธพิเศษ อารักขาในขบวนเสด็จฯ) พ.ศ. 2532 - ปัจจุบัน